la farga

Revista de Sal

Any XXXV. Núm. 297 · febrer 2014 · Preu 1,80 €

Activitats del mes de FEBRER

CASAL DE JUBILATS

• Dia 20 de FEBRER. Excursió: RUPIT - COLL DE CONDREU. Sortida a les 8:00 hores del matí. Preu: 40 €. Esmorzar inclòs. Els dies de cobrament dels tiquets seran el 13 i 14 de febrer, de les 4 a les 6 de la tarda. Per informació i assessorament dirigiu-vos al Sr. Josep Llovet. Telèfon 607876946.

SALT SARDANISTA

• Dia 9 de febrer. Doble audició de sardanes. Lloc: pista poliesportiva. Hora: 5 de la tarda. Cobles: La Bisbal Jove i La Principal de Porqueres.

BIBLIOTECA IU BOHIGAS

• Dia 1 de febrer, 11:00h.- Animalades- Sessió de contes, cantarelles i cançons on hi trobareu animals de tot tipus, per a infants de 0 a 7 anys. A càrrec de Tantàgora amb Gina Martí.
• Dia 5 de febrer, 20:00h.- Presentació del llibre "Origen Tambakunda", de Mariona Masferrer- Aquesta novel·la explica la història real d'en Samba, parella lingüística de l'autora, des del Senegal a Catalunya. Des de Tambakunda fins a Catalunya hi ha tota una vida. En Samba va néixer al cor del Senegal però les circumstàncies i el seu caràcter inquiet l'han fet anar sempre un pas més enllà. El dia que va conèixer l'autora del llibre Origen Tambakunda en una aula de català del Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) i li va dir: "Mariona, jo vull que tu escriguis la meva història", va començar un nou periple, el de recompte dels fets, desfent el camí fins a arribar a la infantesa.
• Dia 14 de febrer- 18:00h.- Club de lectura juvenil- Trobada del grup de lectura. Comentarem: "Maneres de viure per sempre" de Sally Nicholls.
• Dia 18 de febrer, 17:30h.- Trobada del grup de lectura. Comentarem: "La Biblioteca dels llibres buits" de Jordi Sierra i Fabra.
• Dia 27 de febrer, 20:00h.- Club de lectura d'obres de ficció- Trobada del grup de lectura. Comentarem: "Alícia en el país de les meravelles" de Lewis Carroll.

CENTRE DE RECURSOS DE LA GENT GRAN

• XERRADA DE PREVENCIÓ DE MALTRACTAMENTS A LES PERSONES GRANS el dimarts 18 de febrer a les 16.30 h a càrrec de Francesca Pérez, caporal de la Oficina d'Atenció a la Víctima i Sergi Subietas, interlocutor de l'Oficina de Relacions amb la Comunitat de Mossos a Salt.
• TALLER DE QI GONG, GIMNÀSTICA XINESA els dilluns i divendres de 10.00 a 11.15 h a càrrec d'Albert Benítez. Cal inscripció prèvia.
• TALLER DE DANSA els dimecres de 11.00 a 12.00 h a càrrec de MIRA capacitats per la dansa. Cal inscripció prèvia.
• TALLER DE MEMÒRIA els dimarts i dijous de 11.00 a 12.00 h a càrrec d'Anna Bonmatí. Cal inscripció prèvia.
• TALLER D'ASTRONOMIA els dilluns 3 i 17 de febrer de 18.00 a 19.00 h. Cal inscripció prèvia.
• TALLER D'HISTÒRIA DE VIDA els dijous 13 i 27 de febrer a les 16.30 h a càrrec de Mònica Castro, integradora social, Càritas Salt.
• TALLER DE DINÀMIQUES VIP PREMIUM els dijous 6 i 20 de febrer de 16.15 a 17.15 h.
• TALLER DE CARNESTOLTES els dilluns 17 i 24 de febrer de 16.30 a 18.00 h.

ACTIVITATS FIXES
• TALLER DE FISIOTERÀPIA els dimecres a càrrec de Mònica Angulo. Grup taronja de 16.15 a 16.45 h. • Grup groc de 16.45 a 17.15 h. Grup Blau de 17.15 a 18.00 h. Parc de salut. De dilluns a dijous de 10:00 a 14:00h. - 16:00 a 19:00h. Divendres de 10:00 a 14:00h.
• Estimulació manual, dilluns i dijous de 17:00 a 19:00h.
• Entreteniments de memòria, dimarts de 17:00 a 19:00h.
• Espai d'esbarjo i trobada, dimecres de 17:00 a 19:00h.
• Caminades saludables, dilluns de 09:00 a 10:30h.
• Alfabetització, dimarts de 10:30 a 11:30h. Cal inscripció prèvia.

LA MIRONA-CONCERTS

• Dia 7 de febrer- PONCHO K- Hora: 20:30- Sala 2- Preu: 12/15 €.
• Dia 7 de febrer- ANIVERSARI'S DAY febrer– Hora:00:30- Sala 2- Preu: gratuït.
• Dia 8 de febrer- Marina BBface & The Beatroots– Hora:22:30- Sala 2- Preu: 8/10 €.
• Dia 14 de febrer- ASTELLA ROCK PRESENTA: MEAN MACHINE + OBJETIVO TU CAMA– Hora:22:00- Sala 2- Preu: 5 €.
• Dia 15 de febrer- FOLKESTOLTES 2014– Hora:19:00- Sala 1- Preu: 12/15 €.
• Dia 28 de febrer- LOVE OF LESBIAN- Hora:21:30- Sala 1- Preu: 20/25 €.

TEATRE DE SALT i EL CANAL

• Dia 2 de febrer - 12:00h.- MONSTRES (a partir de 4 anys)- Lloc: Teatre de Salt - Preu: 8/7 €.
• Dia 8 de febrer - 18:00h. i 21:00h.- iaia!!- Lloc: Teatre de Salt - Preu: 28/18 €.
• Dia 20 de febrer - 21:00h.- SÉ DE UN LUGAR - Iván Morales - Lloc: Teatre de Salt- Preu: 18 €.
• Dia 21 de febrer - 21:00h.- JO MAI - Iván Morales- Lloc: Teatre de Salt - Preu: 18 €.
• Dia 23 de febrer - 12:00h. i 18:00h.- LA MÀGIA DEL MAG LARI (a partir de 5 anys)- Lloc: Teatre de Salt - Preu: 15/12 €.
• Dia 28 de febrer - 21:00h. - ELS MEUS POETES - Emma Vilarassau i Xavier Bosch- Lloc: Teatre de Salt- Preu: 15/20 €.

Índex

Agenda 2
Editorial 3
Entrevista 4
La campana de Salt 6
Apunt Històric 7
Col·laboració 8
Cuidem les mascotes 13
Any Sunyer 15
Notícies 16
Entreorelles 18
El racó de pensar 19
Teatre 20
Pessics d'art 21
Reis 2014 23
Xarxes socials 24
Cultura 25
Ensenyament 25
El temps 27
Demografia 28
Gastronomia 29
Cuina internacional 29
Guia de serveis 30
Poti-poti 31

www.revistalafarga.cat
lafarga@revistalafarga.cat

Reflexions per al ministre Wert

Rere l'elaboració d'una història romàntica s'observa un esforç sistemàtic i patrocinat oficialment per recuperar la memòria col·lectiva d'uns fets idealitzats. Es difondrà a través de dos importants mitjans, la premsa i l'escola, amb l'objectiu de formar uns nous ciutadans i una determinada realitat política. I tots els països la tenen, també el seu.

Es tracta d'una història de bons i dolents a la recerca de fets i personatges que tinguin una significació, amb una concepció única de les realitats polítiques i socials. Aquesta història comença amb uns antecedents, unes transformacions històriques d'un territori encara no conformat però que està a l'espera d'esdevenir. La seva realitat ja és prefigurada tot i que la seva forma, que es configura al llarg dels segles, podria haver estat diversa i diferent.

Així l'estatus vigent apareix com una forma natural donada per Déu de classificar els homes, ignorant volgudament cultures agrupades, sobreposades i barrejades, que poden compartir un sentit de col·lectivitat i unes estratègies comunes d'actuació, en uns àmbits lingüístics, culturals i geogràfics definits.

Quan les condicions socials generals contribueixen a l'existència de cultures estandarditzades, homogènies i centralitzades, que penetren en poblacions senceres, sorgeix una situació on les cultures unificades per una educació ben definida, on la història hi juga un paper de primer ordre, constitueixen la classe d'unitat amb la qual l'home s'identifica. És llavors que es recuperen els símbols antics o se'n creen de nous.

Així les cultures semblen les depositàries naturals de la legitimitat política. És l'establiment d'una societat anònima i impersonal, amb individus intercanviables que manté units una cultura comuna, en lloc de les velles i complexes estructures de grups locals sustentades per cultures populars.

En aquestes històries romàntiques s'elimina qualsevol possibilitat d'interpretació crítica. El relat esdevé una mena de catecisme per adquirir la forma d'un imaginari col·lectiu, on cada episodi destaca una sentència moral o una regla de conducta. Així la història es converteix en una certesa absoluta. Però la història és sempre imprevisible, complexa i sovint contradictòria.

Aquest passat idealitzat es construeix en base a un criteri de societat homogènia, una gran família unida per un únic esdevenir. Es tracta de legitimar un determinat discurs, no exempt d'interessos. Tanmateix, això no significa que no siguin legítims, convenients i que no apleguin sentiments sincers, voluntats comunes, projectes compartits o realitats autèntiques. Però la història és la que és i hem de ser conscients de com l'elaborem.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats i no es fa responsable del seu contingut. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència.

ANY XXXV NÚM 297 FEBRER DE 2014
EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguer, 1
Tel 972 23 85 78
COORDINADOR: Manel Oliveras
CONSELL DE REDACCIÓ:
Manel Oliveras, Agapit Alonso i Pont, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Anna Clarà, Josep M. Pla, Roger Torramadé, Júlia Pujolràs, Carme Garriga i Pilar Velázquez, Rafel Sala.
MAQUETACIÓ: 7dedisseny
IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

COL·LABORACIONS:
Josep Clarà, Lluis Mateu, Joan Serrat, Fermí Sidera, Marc Niell, Escola Dominiques, Pepita Solà Cabruja (Cuineres de Salt), Sergi Villena (Vetxarxa).
PORTADA: Aquarel·la
Títol: Plaça de les Ilúdrigues
Autor: Laia Ribas Vicente
CORRECCIÓ: CPNLP
DISTRIBUCIÓ: Josep Palmerola
ADMINISTRACIÓ: Manel Oliveras
DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

la farga Revista de Salt ANYS 34

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

COMPROMÈS AMB L'ÈTICA PERIODÍSTICA

amb la col·laboració de: Ajuntament de SALT · Diputació de Girona · Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Nom: Filo Mendoza Guil
Edat: 70 anys
Nascuda a: La Carolina (Jaén)
Resident a: Salt
Professió: Sastressa i modista
A més a més: col·laboradora de Càritas on fa un curs de costura des de fa 17 anys, també fa un curs de Patchwork al Centre de Gent Gran. Recentment convertida en superiaia en un reportatge de TV3 (pendent d'emissió) després que des del Club Super3 es fixessin en els ninots Biri Biri que havia confeccionat per als seus néts.

La Filo s'ha passat la vida entre fils i agulles. Si la veieu amb el didal al dit, no us passarà desapercebut el saber fer d'un ofici que, a la manera de la seva generació, gairebé s'ha perdut. Un coneixement i una experiència que encara ara, tot i jubilada, ensenya cada setmana a Càritas a les dones que volen aprendre costura. Lògicament, també segueix cosint per obsequiar amb preciosos ninots als seus néts. I justament per això, va despertar l'atenció del Club Super3 quan van veure a la festa dels Súpers un Biri Biri que ella mateixa els havia confeccionat. Després d'entrevistar-la, la van batejar amb el nom de 'Super iaia' i no ho dubtem, ja que el seu caràcter alegre i juvenil, d'aspecte i actitud, així ho corrobora.

-Expliqui'm una mica d'on ve la seva família. On va néixer vostè?
-Jo sóc d'origen andalús, vaig néixer a La Carolina (Jaén), però des de l'any 1947 que sóc aquí a Catalunya. El meu avi, de part de mare, era enginyer de mines, procedent dels anglesos que havien vingut a explotar les mines de plom d'Andalusia. Per això, tota la família de la meva mare són rossos i amb ulls blaus. Els meus germans també, però jo m'assemblava més al meu pare.

-Parla un català perfecte. No tothom de la seva generació provinent de fora de Catalunya el parla així de bé.
-Al principi, les meves amigues de quan vaig arribar aquí, que hem mantingut l'amistat fins avui dia, no m'entenien ni jo les entenia a elles. Al carrer Calderers de Girona, on vivíem, érem els únics castellans que hi havia. Perquè amb els meus pares vam viure al carrer Calderers, després al casar-me vaig viure a Sant Narcís i després a Salt, ara ja fa 39 anys. Però si em preguntes quan vaig començar a parlar català, doncs no ho sé, no ho recordo, m'he vist sempre parlant en català. A fora de casa i també amb els meus germans, amb els pares vam seguir parlant en castellà. L'entenien perfectament però no es van atrevir a parlar-lo mai per por a fer el ridícul.

-Sempre has viscut entre Girona i Salt, doncs?
-Menys dos anys que vaig estar a Madrid, quan tenia 14 anys, per aprendre l'ofici de sastressa. Aquí a Girona també ho podies aprendre, però feien estar quatre anys d'aprenenta i havies de voltar molt a comprar, portar vestits, etc. I els meus pares no volien que estigués voltant tant pel carrer. Per això, van decidir enviar-me a casa d'uns amics dels meus pares que tenien una sastreria molt gran a Madrid.

-Així s'ha dedicat a la sastreria?
-Sastreria i modisteria. Vaig treballar per la casa Pellicer, d'aquí Girona, 29 anys. Ara ja és tancat perquè ens hem jubilat tots. Primer a la sastreria i després de casar-me, des de casa. Feia les americanes, les portava al sastre on les provaven amb el client i després feien els últims acabats. Jo feia la primera prova, les butxaques, les entreteles, que es diu... però a tu és com si et parlés en xinès, suposo...

-Doncs sí, realment... Deu ser un dels oficis que ha canviat més els últims anys?
-La nostra generació hem tancat l'ofici de sastres. Perquè gent més jove que nosaltres ja no sap l'ofici com nosaltres el coneixem. Fa uns 10 anys, visitant el meu fill petit que viu a Barcelona, em volia regalar un vestit-jaqueta i vam entrar en una botiga on es veia la roba molt ben feta. Va resultar que era una col·lecció de Pertegaz. Allà, xerrant amb l'encarregat, vam començar a parlar de costura i no saps com van arribar a demanar-me que anés a treballar amb ells, als tallers Pertegaz!

-Ostres, i ho va acceptar?
-Doncs no, sóc conscient que era l'últim tren que podia haver agafat a la meva vida, a nivell professional, però no ho vaig acceptar. I m'oferien molt bones condicions. Però per temes familiars, tenia un germà amb problemes de salut i la meva mare molt gran -que ara fa poc ens ha deixat-, doncs vaig decidir no marxar a Barcelo-

na. Però bé, la vida continua!

-Les circumstàncies de cada moment fan que decidim una cosa o una altra...
-Treballant aquí sabia que em podia combinar millor la feina. Tot i que he arribat a tenir molta clientela, quan treballes a casa, t'ho pots combinar diferent. Així que he passat els últims 20 anys, treballant a casa, fins que m'he jubilat. A més, jo sempre ho he dit, que la feina m'ha gratificat molt també perquè m'ha permès estar amb els meus fills, el que no he pogut fer de dia, ho he fet de nits. Per sort, amb poques hores de dormir en tinc prou! Per tant, no n'estic pas gens penedida, de la meva professió.

-Expliqui'm això de la super iaia, com va anar?
-Els meus néts van anar a la festa dels Súpers a Barcelona amb un ninot Biri Biri, la nova mascota del Club Súper 3, que els havia cosit. Allà, les càmeres els van enfocar i els va cridar l'atenció. Quan el meu fill els va dir que els havia fet la seva mare els va sorprendre que jo mateixa hagués tret els patrons i van voler venir a fer-me una entrevista. Així que em van trucar de TV3 i van venir tot un matí a filmar-me. Després em van demanar que fes una biri biri noia, amb cabells. Van dir que ens avisarien quan sortís el reportatge.

-Quina feinada! També col·labora amb Càritas, oi?
-Sí, fa 17 anys que portem un taller de costura de Càritas. Ensenyem allò bàsic: fer una faldilla, uns pantalons, canviar cremalleres, etc. Quan vam començar teníem sobretot dones de l'Àfrica Subsahariana, després van arribar també dones àrabs. I ara, tenim també algunes persones d'origen no immigrant i la resta d'origen marroquí. Hi poden estar un màxim de tres anys. Així donem opció a altra gent. Hi ha hagut dues noies que fins i tot n'han après tant que ara vénen de voluntàries!

-Sent filla d'una generació d'immigrants, veient l'evolució de Salt en aquest aspecte, què n'opina?
-A Salt jo m'hi sento molt bé. No he tingut mai problemes, tenim uns bons veïns i no en marxaré pas. Em sorprèn que, sovint, els que més critiquen, són els que també han vingut de fora.

-Sol passar, diuen, quan una nova generació d'immigració se sobreposa a l'anterior.
-Per això sempre dic que la gent no té memòria històrica. Això que a vegades sento que diu gent 'abans no ens ajudava ningú', no és pas veritat. Quan nosaltres vam venir aquí, s'havien fet les barraques del riu, a Montjuïc. Nosaltres, però, vam estar un temps de rellogats en un pis perquè el meu pare deia que no havia fet tants quilòmetres per posar els seus fills en una barraca, però molts amics seus hi vivien i l'animaven a anar-hi. Finalment, però, després de viure de rellogats un temps, vam trobar un pis. Girona era molt petit, els anys 40 i 50, d'edificis no n'hi havia gaires.

-Vol dir que es va ajudar a la gent de les barraques?
-Sí. Per una banda, recordo que, a casa, quan plovia sempre venia molta gent, haig de dir que els meus pares sempre van ser gent molt solidària. Teníem un pis gran, al carrer Calderers, i quan hi havia aiguats molta gent venia a casa. Doncs precisament pels aiguats, gent que va quedar sense casa, de les barraques que parlàvem, després se'ls va donar, pagant molt poquet, un pis a Germans Sàbat o Vila-roja. O sigui que no poden dir que no hi havia ajudes. No hi havia Càritas, però hi havia Acció Catòlica i jo recordo haver anat a preparar cistelles per a la gent que no tenia recursos. La gent té molt poca memòria històrica. Va ser una generació que va arribar aquí molt malament i tots ens hem anat defensat, ens n'hem sortit, i jo que me n'alegro moltíssim, però això s'ha de reconèixer.

-De què treballava el seu pare?
-Primer va estar un temps a la cantera de Pedret, fins que després va entrar a treballar a Gas Ciutat. Però també recordo una època en què aquí no hi havia feina i ell va anar a treballar a Andorra a picar pedra. Quan va tornar ens va portar mitjons de niló i recordo com els ensenyàvem als nens del carrer, ja que en aquell moment no en tenia ningú!

-I vostè o els seus germans han tornat al poble dels seus pares en alguna ocasió?
-Sí, moltes vegades. Hi anàvem sovint perquè el meu pare tenia tota la família allà. Per això hi havíem anat gairebé cada any. Recordo especialment un estiu després d'haver estat malalta -amb 16 anys vaig perdre un ronyó-. La meva

Entrevista a Filo Mendoza

mare em va prometre que si menjava, perquè no menjava gaire, aniria allà per les festes. Quan vaig arribar, les meves ties m'havien fet un vestit de flamenca per cada dia de la festa, en total quatre! En vaig regalar dos ara fa un parell d'anys a una senyora catalana que s'havia apuntat amb mi a un curs de sevillanes. Els altres dos me'ls he quedat per si algun dia la meva néta els vol. Per ella, perquè jo no és pas que sigui massa flamenca.

-Vostè quan va allà deu ser 'la catalana'. Què li comenten?
-A mi sempre m'han respectat molt i, això que surt a vegades a la televisió que ens critiquen tant als catalans, crec que no és veritat. No tothom té el mateix criteri que surt a la tele. Tinc també cosins a Madrid i ells també sempre han sigut molt respectuosos. Sempre pots trobar algú irrespectuós, però vaja, crec que per sort no és una opinió generalitzada.

-I sobre el tema de la consulta? Què els explicarà als seus parents del poble o de Madrid?
-Doncs que és normal, no? A parlar tothom té dret, és una democràcia. A més, fins i tot la meva família de fora ho accepta, que aquí no arriben els diners que caldria en funció del que paguem, tenim menys ajudes i això no és just. A La Carolina també, en alguna ocasió, ens han dit que no calia que haguéssim marxat, que allà al poble treballava tothom. Però jo sempre els dic que, justament, han pogut viure i tenir feina tots perquè la meitat del poble va marxar, si no, no hi hagués hagut feina per a tothom. I a més, el meu pare si s'hagués quedat allà, hauria treballat a la mina i potser hauria acabat malalt dels pulmons. Allà encara es pot visitar les mines tancades i l'antic hospital i la veritat és que fa força impressió.

-Com veu el futur dels seus néts?
-Nosaltres hem treballat molt però hem pogut donar als nostres fills els estudis que han volgut. Ara, no hem sigut gent de massa festes ni luxes. Ara, em sap greu pel jovent que puja, que nosaltres sempre hem anat de pitjor a millor, mentre que les generacions que vénen no sé com aniran, però bé, esperem que tots puguin tirar endavant.

Agnès Cabezas Horno

la campana de Salt

Les guerres entre Salt i el Veïnat (II)

Ens trobàvem als voltants de l'estació del tren d'Olot i recordo que ens feien xerrades teòriques, on ens deien: no us deixeu agafar i coses d'aquesta mena..., perquè us torturaran, etc.
També teníem una barraca que es trobava més o menys a on avui dia hi ha el carrer Manel de Falla- a l'alçada del bar Lars-, i la seva funció era vigilar cals Hermanus. Era una excavació quadrada que havíem obert a terra amb quatre branques al sostre a fi de dissimular-la. Per a nosaltres vigilar cals Hermanus era una cosa fonamental, ja que deuria ser un centre reaccionari. Però era tanta la idea de controlar cals Hermanus que una vegada quan érem més grans, un va fer córrer la veu que havia vist una dona vella del poble, la qual feia d'alcavota, anar a l'última hora de la tarda a la comunitat dels frares que tenien l'entrada pel queixal en el carrer Manel de Falla, que avui dia és al darrera de l'entrada principal de l'Ajuntament de Salt. No cal dir que una colla d'adolescents vigilàvem la visita tan estranya i, efectivament, a vegades aquella dona anava a la comunitat. I ens enfilàvem sobre una finestra per veure-hi a través d'uns vidres. Aquella dona estava asseguda en una cadira i davant seu hi havia tres frares asseguts cadascú en un seient i a mode d'un tribunal, però sense cap taula enmig. Aquella dona parlava i parlava i de tant en tan el frare del mig aixecava la mà i preguntava alguna cosa i aquella dona tornava a agafar el fil.... Mai vàrem saber què hi anava a fer aquella dona a la comunitat dels frares. I nosaltres sempre marxàvem avorrits i decebuts perquè no vàrem veure mai res més. La nostra posició era incòmoda perquè havíem d'estar penjats a la finestra i per torns anàvem vigilant.
Els instruments que portàvem pels enfrontaments eren els pals, però també dúiem pedres, que llençàvem amb una fona i teníem les petadores de lledons. Però, sens dubte, l'arma més perillosa era la pistola de malles que a sobre d'una fusta i amb l'ajuda d'una goma potent llençàvem els projectils que trèiem de les cortines metàl·liques de les botigues.
En aquella època hi havia moltes mosques i els establiments comercials posaven una cortina de malles o peces petites de filferro que nosaltres desmuntàvem i una vegada obertes ens servien de projectils i que eren perilloses perquè estripaven la carn. Jo havia vist galtes esquinçades.... Els comerciants de la zona temien les rondes infantils perquè al mínim descuit ja havien volat una o dos tires de la cortina, després que un dels nostres havia anat a comprar uns cèntims de bacallà sec, que rosegàvem i ens el menjàvem.
També fèiem servir les fletxes, però aquestes eren usades per les distàncies curtes. Recordo una vegada que li vaig dir a un: "Si et mous, disparo.....", i aquell nen es deuria moure, perquè tinc la imatge gravada de la branilla penjant de la galta. Durant molt de temps la mare d'aquell nen em volia matar....
Les guerres són la cosa més dolenta que hi ha. Mai

vaig sentir a dir als nostres que havíem guanyat la guerra, ni tampoc que l'havien guanyat els altres, perquè en el fons les guerres no les guanyen les persones que hi participen- em refereixo als qui estan en la primera línia- i tant li fa del bàndol que siguis, perquè la guerra no és altra cosa que un sistema més de la burgesia a fi de conquerir allò que no controla.

Amb el temps, molts nens dels nostres són morts i altres marxaren del poble. Més d'una família s'instal·là a les Canàries i arribà la notícia que, fins i tot, alguna va passar a Veneçuela. Però això fa molts anys i, avui dia, no hi tinc cap mena de relació. (continuarà)

Agapit Alonso i Pont

apunt històric

L'Espanya Industrial

El municipi de Sants, bàsicament agrícola, tenia però tradició manufacturera. Aquest poble va experimentar durant el segle XIX una industrialització intensiva que, juntament amb Gràcia, Sant Martí i Sant Andreu, el va portar a convertir-se en part integrant de la primera perifèria industrial de Barcelona. Pels volts de 1847 s'hi va instal·lar una gran fàbrica tèxtil, l'Espanya Industrial, que seria la més gran i moderna de Catalunya.

La necessitat d'utilitzar una altra energia que no fos la humana per moure les màquines portà a la implantació del vapor. La primera fàbrica que l'utilitzà l'any 1831 fou l'empresa Bonaplata, que a més de filats de cotó també produïa maquinària tèxtil. Precursora de la Maquinista, va ser incendiada en les revoltes de 1835.

El vapor de l'Espanya Industrial fou constituïda a Madrid pels germans Muntadas, igualadins. El 1849 traslladaren la raó social a Barcelona, on havien inaugurat una fàbrica a Sants, les instal·lacions de la qual foren les més modernes de l'època. La fàbrica es dedicava als filats i teixits de cotó i experimentà una constant innovació de maquinària. Símbol de la industrialització catalana, el 1860 donava feina a uns 1.170 obrers i va esdevenir epicentre del moviment obrer.

Arribà a ser la primera societat cotonera de l'Estat espanyol i les seves accions assoliren cotitzacions molt elevades a la Borsa de Barcelona. Superà la crisi de 1868, però la de 1880 féu patent la seva necessitat de reforma. El 1927 la família Muntadas deixà la direcció de l'empresa, que fou col·lectivitzada durant la guerra civil (1936-1939). Encara va continuar la seva activitat fins al 1969, quan la fàbrica fou tancada.

Posteriorment, l'any 1985, l'espai que ocupava esdevingué un parc públic a tocar l'estació de ferrocarrils de Sants.

JCL

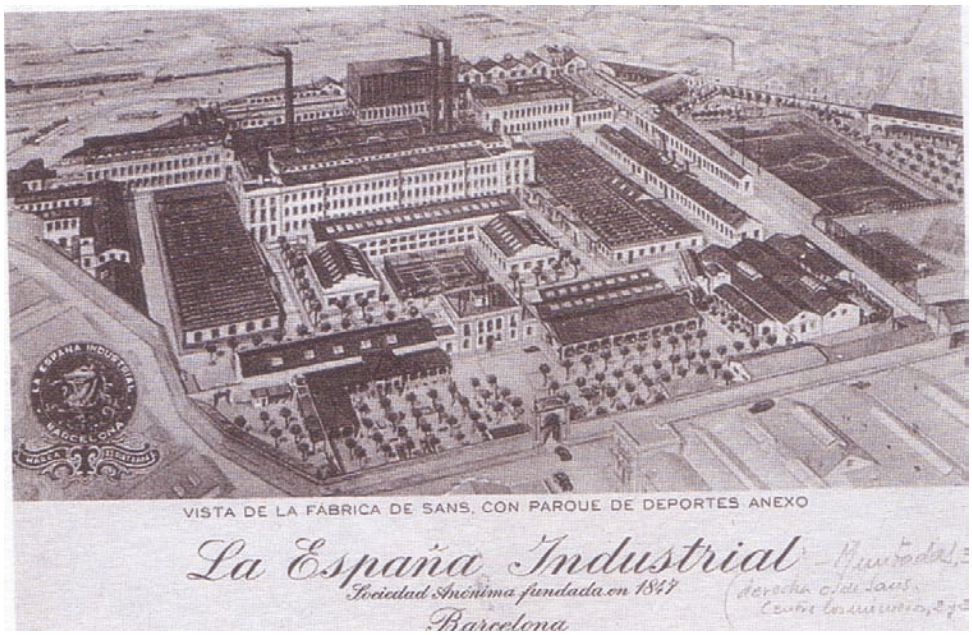

Un elefant a la cristalleria

El periodista Tian Riba exposava en un bitllet al diari El Punt Avui ("L'avís"), el 31 de desembre passat, una curiosa teoria sobre la figura del rei Borbó, aquesta figura decrèpita per la qual sembla que cada dia menys gent apostaria ni que fos el coll de la camisa.

L'articulista es remetia als dies d'incertesa en què el dictador acabava de desaparèixer físicament però deixant-ho tot tan ben lligat que semblava impossible cap avenç envers formes mínimament democràtiques d'organització política, havent-hi com hi havia personatges disposats a fer de tap (en nom, atenció, de la inamovible, intocable, inviolable "legislación vigente", oi?).

Finalment la intervenció personal del monarca hauria permès l'aparició del dinàmic Adolfo Suárez, que va desembussar tot allò: al cap de quatre dies el president Tarradellas desembarcava a Barcelona (havent passat prèviament per Madrid, a pagar determinats peatges, si acceptem la versió de Josep Benet sobre aquell període amb tants clarobscurs) i Santiago Carrillo i el seu PCE eren admesos a taula havent acceptat prèviament, com van fer també els socialistes del futur conseller elèctric Felipe González, la monarquia restaurada (llegat hereditari del dictador terminal).

Tot i aquests pecats originals (o gràcies a ells), la Transició va fer via amb èxit (relatiu, malgrat l'entusiasme desbordat i interessat dels seus apòstols castellans –i algun de català) fins a dia d'avui, en què el franquisme rediviu encastat a les estructures estatals ha deixat a la vista totes les seves mancances, les seves misèries i la seva debilitat: aquell invent suposadament genial ha resultat ser una porta giratòria, que ens ha tornat gairebé al punt de partida.

En aquesta cruïlla d'ara, doncs, novament empantanegada en l'immobilisme, el rei Joan Carles de Borbó estaria calibrant –tornem al text de Tian Riba– la possibilitat de substituir un dia d'aquests, sense previ avís i sense manies, els personatges que fan de taparada i provoquen el miasma que tot ho ofega. «Ara el rei no pot canviar de president», escrivia el noi Riba. «Però llegeix millor el que passa –o l'hi llegeixen– que el Don Tancredo de La Moncloa. I entén que cal fer política. I algú amb ambició política, no d'alt funcionari de l'Estat».

Aliè a tot això, o passant-s'ho pel forro dels ous, si és que n'està al cas, Mariano Rajoy va avançant a marxes forçades cap al passat, ignorant olímpicament la marxa espectacular i col·lectiva dels catalans en direcció totalment contrària. L'últim capítol d'aquest sainet increïblement patètic que protagonitzen el Dr. No i el seu govern de pallussos i malparits amb cartera de pell va tenir lloc ni més ni menys que a Washington el dilluns 13 de gener, davant els mateixíssims nassos del president Barak Obama, que sembla que se'l va mirar, quan aquell dropo parlava –en el seu perfecte 'monolingüe'– de Catalunya (responent a una pregunta, no se sap si pactada o no), si fa no fa com a aquella mosca emprenyadora que el superpresident va acabar executant en directe, en una altra entrevista –periodística, aquesta– davant les càmeres de TV. En la que va tenir amb el president hispanogallec, aquest insensat, per acabar-ho d'adobar, va tenir els sants pebrots de vetar-hi l'assistència dels mitjans informatius catalans (excepte La Vanguardia, quina curiositat!).

Ves que Tian Riba no tingui raó, doncs. I encara més: que no passi que, veient Rajoy i companyia movent-se amb la finor d'un elefant en una cristalleria, el monarca borbó agafi l'escopeta i els liquidi amb la mateixa delicadesa que va tenir el president Obama amb la mosca collonera que li feia perdre el fil de les seves oracions... Podria passar, sí, perquè de més verdes en maduren. Però veient els personatges i el panorama en el qual es mouen, sembla altament improbable. El mateix autor afegia uns dies més tard en una nova entrega al seu blog un matís molt destacable, que tot i no ser nou val la pena tenir en compte: Espanya, aquesta Espanya que ens amarga el cafè cada matí invariablement, es concentra de tal manera al "gran Madrid", a l'enorme melic de la Noción, que això que allà en diuen "el resto de España" n'està començant a pendre consciència, bàsicament perquè, darrere tanta espuma com provoca, el famós "ensimismamiento" centripetomaníac els té abandonats i deixats a la seva sort: Burgos i els "atentados" de protesta (en paraules d'Ana Botella, senyora d'Aznar) que hi van tenir lloc aquest gener en serien un símptoma.

Allò més probable és que Madrid, com fa amb Catalunya, confongui la febre amb la malaltia –en aquest cas i els que se li presentin–, i per tant que decideixi, si ho fa, arreglar el problema a base de febrífugs. Ja s'espavilaran. A còpia de repetir curs, potser algun dia entendran alguna cosa...

Fermí Sidera Riera

La Contrareforma fou un conjunt de noves regles ordenades per l'Església catòlica durant el segle XVI per oposar-se a la reforma protestant arrelada a Anglaterra, Escandinàvia, Països Baixos i parts d'Alemanya. El concili de Trento (1545-1563) fou el motor d'aquest moviment, a instàncies de la monarquia espanyola.

I és que la reforma protestant significava a nivell polític l'oposició al domini espanyol i l'inici d'un període de més de cent anys de guerres que delimitaren els territoris deslliurats del control polític i econòmic hispànic, i d'un ordre social que dificultava la revolució burgesa.

La Contrareforma comportava la restauració de la Inquisició, la instauració de la censura, l'obediència a Roma, la creació de seminaris, l'elaboració del catecisme, la reforma i creació de noves ordres religioses i la imposició de l'ortodòxia religiosa. Aquesta és una època clau per entendre les causes de la decadència espanyola moderna.

En aquests moments es publiquen a Espanya els Estatutos de Limpieza, que volen garantir l'homogeneïtat social i la puresa de la sang. Ens situem a l'inici de les guerres de religió. A Trento s'està definint una ortodòxia que haurà de ser vetllada amb la constitució del Tribunal de la Fe, fet que el convertirà en un organisme polític.

El programa contrareformista comença el 1560 coincidint amb l'inici del regnat de Felip II, amb la intencionalitat de fixar un paradigma sociocultural. Hi convergeixen els elements etnogràfics de la noblesa castellana i els valors religiosos de la Contrareforma, on el vell cristià esdevé l'arquetipus social.

L'any 1492 no hi hagué una total expulsió dels jueus, sinó també una conversió. Sota la doctrina de la puresa de sang s'hi amaga un conflicte social subjacent, ja que els conversos enriquits, i necessitats d'habilitar-se socialment, havien comprat càrrecs i honors que els enfrontaran amb els grups socials que tradicionalment havien sostingut el poder. La vella noblesa usa instruments morals i religiosos per desautoritzar aquesta escalada jeràrquica, amb l'antisemitisme i l'exclusivisme racial com a argumentacions.

Però les necessitats financeres de la Corona van fer possible obtenir el rang nobiliari mitjançant la compra. Això confrontarà les velles famílies a rics comerciants recolzats per xarxes de solidaritats. Eren els nous cristians, els conversos, els d'origen jueu. El procés coincideix amb una ofensiva per fer-se amb els consells municipals. L'acusació d'impuresa de sang i d'heretgia esdevindrà freqüent davant del Tribunal del Sant Ofici. Famílies de rellevància social, que ja no recordaven el seu origen jueu, quedaven exposades a l'escarni públic. A la ciutat, estructurada políticament en xarxes de clients i de patronatges, la divisòria vells-nous cristians es fa patent. I la virulència va créixer quan la diferència entre el pur i l'impur s'instal·là com a element simbòlic. El Tribunal, convençut de la culpabilitat herètica dels acusats, practica el terror processal per aconseguir confessions en cadena, allunya qualsevol impediment o testimoni inadequat, destrueix proves i destorba l'acció de les defenses. L'espectre de l'heretgia justifica el procediment. La puresa condiciona la fe i no al revés.

Els inquisidors utilitzen i permeten diverses estratègies per a fer aflorar els recels i les enveges, i les acusacions es multiplicaran en un ambient de gran confusió. L'alarma és general pels errors processals i les cremes de persones significades. Les declaracions de diverses persones, independentment dels mitjans utilitzats per aconseguir-les, confirmaven pels inquisidors l'existència de sinagogues.

L'enfrontament arribà a la seva cúspide quan diversos dels denunciants demanaren la intervenció de la Santa Seu, la qual visitaren. Això va molestar Felip II, atès

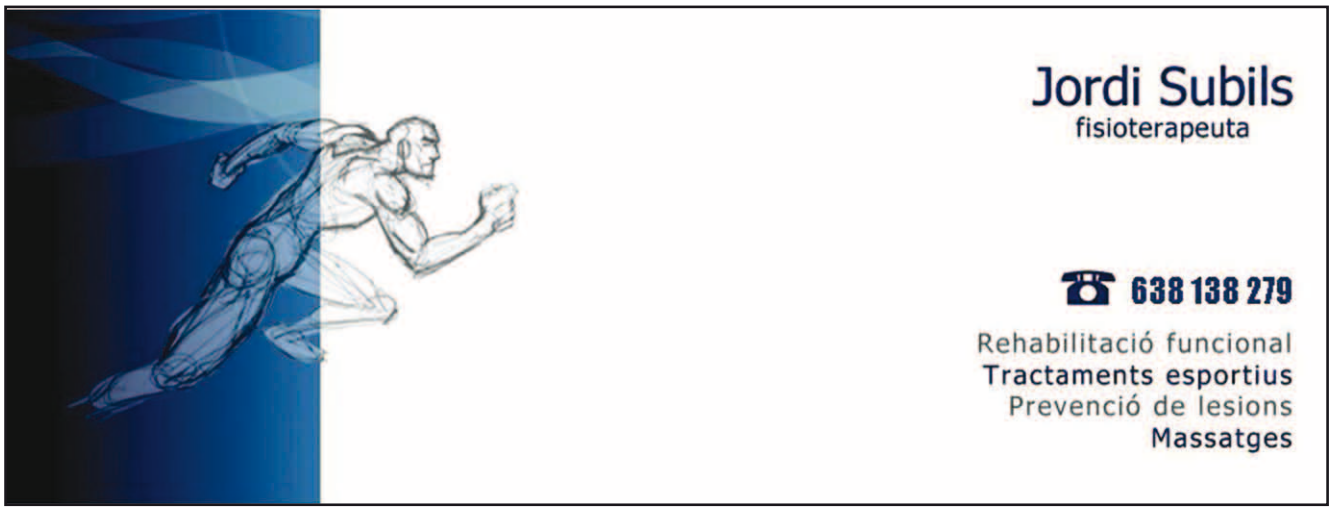

La puresa de sang

que la Corona venia batallant diplomàticament amb Roma per la competència de les apel·lacions dels processats pel Sant Ofici. Aquestes denúncies van arribar al Papa Pius V, a qui es presentaren els casos més significatius.
Finalment, la Corona acceptaria, però, que no podia ser que tants personatges principals hi fossin implicats i que moltes testificacions eren confuses i massa generals. També va revocar les sentències que implicaven les principals famílies i hagué de reconèixer el seu honor i fidelitat política.
Però la Contrareforma s'aplicava i es consolidava amb tots els seus efectes, cosa que sumats al cost de la guerra a Europa originaria la ruïna dels territoris hispànics, inclòs el Principat. És l'origen de la decadència d'un imperi que s'acabaria perdent per unes maneres de fer, de ser i de pensar que encara avui hipotequen la viabilitat espanyola.

Joan Corominas
El blog de Joan Corominas.blog

Què en sabem de l'escut de Salt?

L´any passat vaig decidir cedir a l´Ajuntament un escut de Salt en pedra per tal que el col·loqués al poble. Jo sóc de Caldes de Malavella, però des que em vaig casar visc a Salt i en certa manera és la meva vila d´adopció. L´escut el vaig realitzar amb pedra de vinaixa, amb escarpes amb punta de vídria i gardines de forma totalment artesanal.
Primer de tot vaig fer una recerca a internet i vaig demanar a l´Ajuntament una mostra de l´escut. Vaig veure que l´escut, tal i com el conservem fins ara, data de l´any 1949 quan el llavors alcalde Joaquim Muñoz Ravetllat va encarregar la seva confecció per a la vila, per a utilitzar en segells, impresos, etc. Fins aleshores s´havien utilitzar diferents segells que no eren propis del municipi.
L'escut actual del municipi de Salt, d'ús per a l'Ajuntament, és una composició formada per una corona de príncep, la qual al·ludeix al Principat de Girona, les quatre barres catalanes, una espiga de blat que relaciona el municipi amb les activitats agrícoles i una roda de molí sobre les aigües de la sèquia Monar, que relaciona la vinculació del municipi amb les activitats manufactureres i industrials.
L´escut el vaig fer al pati de casa, durant el mes de gener de 2013 i va ser penjat i inaugurat a la façana de l´ajuntament durant el pregó de la Festa Major de SALT de 2013. És una gran satisfacció per a mi passejar-hi per davant i haver donat aquesta peça a tots els saltencs i saltenques.

Marc Niell i Barris

El centre de distribució d'aliments de Salt (CDA)

La Maria i en Pere estan sense feina, cobren només l'ajut per a aturats de llarga durada i viuen en un pis cedit per un amic. Amb el seu petit de dos anys han anat per primera vegada al CDA de Salt, al carrer Esteve Vila. Els atenen voluntaris de Càritas. Ensenyen el paper que els hi han donat als Serveis Socials, amb un codi de barres que els assigna un nombre de punts: 10 en el seu cas. Als prestatges els productes marquen el seu valor també en punts i ells trien allò que els cal: llet, pasta, oli, ... pa i cereals per al seu fill.

Podran tornar cada 15 dies. Al cap de 3 mesos, els Serveis Socials valoraran novament la seva situació.

En Kadir ve amb la seva dona, tenen 5 fills. Fa 6 anys que està a l'atur i reben una PIRMI.

Aquestes són 2 històries a l'atzar, la resta pot tenir noms com Mohamed, Fatu, Samuel, Francisco … Tant és la nacionalitat, la pobresa s'estén sense distingir l'origen de la gent.

Els tècnics dels Serveis Socials i el d'acollida de Càritas tenen la difícil tasca de valorar la situació de cadascuna de les sol·licituds d'ajut.

El CDA de Salt funciona des del desembre de 2010 impulsat per Càritas Salt, Càritas Diocesana, la Diputació, l'Ajuntament, el Banc d'Aliments i la Caixa .

L'Ajuntament cedeix el local, es fa càrrec de les despeses de llum i aigua i aporta una quantitat per adquisició d'aliments que en el 2013 es va augmentar fins a 60.000€. El conveni pel 2014 encara no està signat, encara que hi ha el compromís de finançar la compra d'aliments necessària.

L'objectiu del Centre és oferir aliments bàsics a les persones soles o famílies més vulnerables i en risc d'exclusió social derivades pels Serveis Socials o Càritas. També es donen alguns aliments frescos: verdures, fruita, peix i carn congelats, pizzes, productes de pastisseria i embotits, ocasionalment, en funció de les donacions. Els menors d'1 any reben llet infantil, cereals i "potitos" i els més grans d'un any, cereals. La recollida per família es fa quinzenalment i el volum està en funció dels membres de la unitat familiar. L'import és gratuït a excepció d'algunes famílies que aporten una

quantitat simbòlica d'1, 2 o 3€ per cistell.

Els aliments procedeixen de la Fundació Banc d'Aliments (que distribueix les partides procedents de la Unió Europea), de donacions d'empreses i particulars, de l'organització de campanyes puntuals (Gran Recapte) i de la compra directa de productes bàsics. A nivell del municipi, hi ha supermercats que aporten els seus excedents i petits productors i/o particulars que organitzen activitats per a la captació d'aliments destinats al CDA.

El Centre funciona de dilluns a divendres en horari de matí i la tarda de dimecres. Està atès per una trentena de voluntaris de Càritas, distribuïts en els diferents torns. En cadascun s'atenen de l'ordre d'unes 70 famílies.

També s'ofereixen cursos de dieta saludable, cuina econòmica i arranjament de la llar, impartits per professionals.

De les dades provisionals del passat exercici, facilitades per Càritas, es desprèn que el nombre de persones ateses durant el 2012 i 2013 s'ha estabilitzat:

· 4.316 (1.254 fam.) al 2012

· 4.200 (1.135 fam.) fins al novembre 2013

Pel 2014 la previsió és continuar atenent el mateix volum d'usuaris.

De la campanya del novembre passat pel Gran Recapte, el CDA va rebre directament 4,5 tones de menjar recollides al Caprabo de l'Espai Gironès. El Banc d'Aliments va fer arribar 20 tones més de la recollida general.

Tant de bo que la recuperació econòmica que comencen a albirar els de més amunt i de la qual s'omplen la boca els governants, es tradueixi, de mica en mica, en la creació de llocs de treball per a milers de ciutadans sense esperances.

Mentrestant, el CDA funciona gràcies a la solidaritat de molta gent i a l'esforç d'entitats públiques i privades, de professionals compromesos i de voluntaris que gestionen, desinteressadament, el dia a dia.

Pilar Velázquez

Com va néixer

Samuel Hahnemann era un metge alemany de finals del segle XVIII. En aquella època la causa de les malalties era un misteri. Encara no s'havien descobert els microbis i s'imaginaven moltes teories. Per exemple, es creia en la teoria d'Hipòcrates dels quatre "humors": sang, flegma, bilis groga i bilis negra, que determinaven el temperament de la persona i que si es desequilibraven produïen malalties. D'aquí ve això d'estar de "bon humor o mal humor" o d'estar "colèric" (del grec kholé que vol dir bilis). També hi havia la teoria dels "miasmes", misteriosos efluvis que no se sabia d'on sortien però que contaminaven l'aire i, per evitar-los, els metges recomanaven un "canvi d'aires". O la de tenir "les sangs brutes", que es corregia amb "depuratius" i "sagnies", o, si era "el ventre brut", amb purgants i "lavatives". I moltes vegades l'única explicació que donava el metge quan el malalt es moria era que "li havia arribat la seva hora".

A Hahnemann se li va acudir un tipus nou de teràpia: activar la resistència de l'organisme davant d'una malaltia administrant-li petites quantitats d'alguna substància que produeixi els mateixos efectes que la malaltia. Per exemple, si una picada d'abella provoca una petita inflamació, les malalties inflamatòries podrien ser combatudes administrant al malalt petites quantitats de verí d'abella per així provocar-li una reacció contra la inflamació. Si un verí provoca diarrea, petites quantitats d'aquest verí podrien servir per prevenir les diarrees. Va anomenar homeopatia aquest tipus de teràpia que resumia amb una frase llatina: "Similia similibus curentur" (semblants es curen amb semblants). Com que usava substàncies tòxiques, havia de fer els experiments fent servir dissolucions molt diluïdes i va arribar a l'estranya conclusió que quan més diluïdes eren les dissolucions més bé anaven, o sigui que l'efecte de la substància administrada es "dinamitzava" aigualint la dissolució.

Les teories de Hahnemann no van ser acceptades pels metges alemanys, que el van expulsar del col·legi de medicina. Hagué d'anar a París on sembla que va tenir alguns èxits curant personatges famosos.

L'homeopatia en l'actualitat

El descobriment dels microbis i antibiòtics i el fabulós avenç de la Medicina del segle XX, que en els països desenvolupats ha duplicat l'esperança de vida i reduït extraordinàriament la mortalitat infantil, que ha eradicat la verola i la pòlio, que permet combatre malalties abans tan malignes com la tuberculosi i el tifus, que és capaç de trasplantar òrgans, que recull la investigació compartida de centenars d'universitats de tot el món... sembla que hauria de deixar obsoletes les teories antigues.

Doncs no és així. En ple segle XXI estan de moda medicines alternatives i multitud de "teràpies naturals" basades més en creences que en una comprovació científica. Entre elles ha reaparegut al cap de dos segles l'homeopatia.

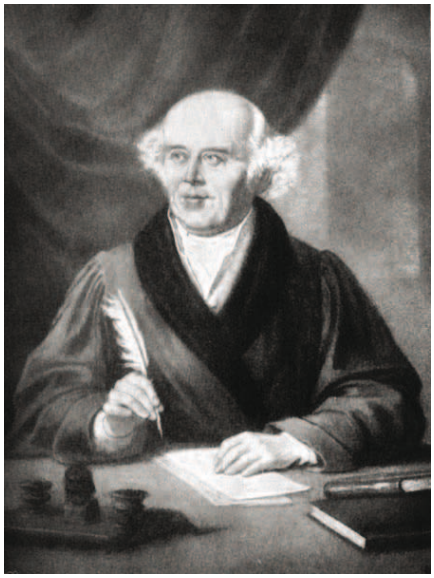

Per preparar remeis homeopàtics es fan servir infinitat de substàncies que es designen amb noms llatins. Unes són d'origen animal, com el suc d'abelles (apis mellifera). Altres són vegetals, sobretot plantes que feien servir els antics apotecaris: acònit, àrnica, belladona, ipecacuana... També s'usen substàncies químiques, algunes innòcues com la sal de cuina (natrium muriaticum) o verinoses com els compostos d'arsènic (arsenicum album) o de mercuri (mercurius corrossivus).

Amb aquestes substàncies es preparen les "tintures mare", líquids a partir dels quals es fan les dilucions. Aquestes solen ser centesimals, o sigui s'agafa 1 mil·lilitre de tintura mare i se li afegeix aigua fins a obtenir 100 mil·lilitres. Així cada ml d'aquesta primera dissolució solament conté una centèsima part de tintura mare. Si d'aquesta n'agafem 1 ml i el tornem a diluir fins a 100 obtindrem una segona dissolució en la qual cada ml contindrà la centèsima part de l'anterior i, per tant, una deu mil·lèsima part de tintura mare. Si ho anem repetint fins a 6 vegades, com que cada vegada la concentració és 100 vegades més petita, la de la sisena dissolució -que anomenen 6 CH- serà un bilió de vegades més petita. Serà com si haguéssim dissolt el mil·lilitre inicial de tintura mare en mil milions de litres d'aigua, equivalents a 400 piscines olímpiques. O sigui que en la dissolució 6 CH seria una gran casualitat trobar-hi una molècula de la substància activa, podem dir que és aigua sola. Doncs bé, dissolucions així o encara més diluïdes, edulcorades amb sucre o lactosa, són les que es venen a la farmàcia com a remeis homeopàtics. També es venen en forma de grànuls i pastilles que es preparen amb sucre o lactosa mullats amb la dissolució homeopàtica i deixats assecar.

Els defensors de l'homeopatia diuen que "l'aigua té memòria", que les virtuts curatives de les substàncies passen a l'aigua degut a les fortes agitacions ("sucussions") que es fan després de cada dilució. L'aigua queda així "dinamitzada" amb una virtut que, fins i tot quan s'evapora, pot passar als grànuls i pastilles de sucre.

Però la molècula d'aigua és senzilla i molt coneguda pels químics. Costa molt de creure que conservi la memòria de les substàncies que ha tocat. Si fos així, quan ens arriba a casa després de passar per la pluja, les fonts, els rius i les depuradores ja ho estaria molt de

"dinamitzada" per les moltes substàncies que ha tocat i les agitacions que ha rebut. I acceptar que la suposada memòria de l'aigua sigui capaç de passar als grànuls de sucre, sembla massa màgic o esotèric per ser creïble.

El cervell també cura

Per a les multinacionals farmacèutiques que s'hi dediquen ha resultat molt profitós preparar productes homeopàtics. Com que no s'hi pot detectar cap substància perillosa, no necessiten fer llargues i costoses experimentacions amb animals i amb humans perquè sigui autoritzada la seva comercialització. Es tracta de vendre aigua "miraculosa" i sucre. Per als metges pot ser una manera fàcil d'obtenir una especialitat (metge homeòpata) i obrir consulta privada. I per a les farmàcies que en venen, una bona ajuda per resoldre els seus problemes econòmics. Tot plegat -això de pagar la consulta d'un metge i que et recepti aigua o sucre, o de comprar a la farmàcia aigua o sucre al preu d'un específic- pot semblar una fabulosa enganyifa.

Però hi ha persones que prenen productes homeopàtics i diuen que els hi van bé, sobretot per a malalties lleus (constipats, al·lèrgies...) o molèsties cròniques (migranyes, insomni...). Resulta sorprenent però és veritat.

Això es pot explicar com un clar exemple de l'anomenat "efecte placebo". El cervell té una influència molt gran sobre el nostre cos. Si, per exemple, et prens un aliment amb fàstic, creient que està passat, encara que l'aliment sigui bo és molt fàcil que et faci mal, que et produeixi mareig i fins i tot vòmit o mal de ventre. De

la mateixa manera si et prens un medicament amb fe, creient que t'anirà bé, segur que t'anirà bé. No és que t'ho figuris sinó que el cervell augmenta la producció d'endorfines i dopamina que fan que et trobis millor. A aquest "efecte placebo" hi contribueixen els metges homeòpates que solen dedicar als pacients una consulta llarga, interessant-se pel seu historial mèdic, fent-los parlar molt de la seva vida i miracles, o sigui, fent de psicòlegs. Ben diferent de les curtes consultes d'alguns metges convencionals que semblen mostrar més interès per les proves analítiques que pel malalt que tenen davant.

En fi, que qui prengui remeis homeopàtics pot tenir la tranquil·litat que no li faran cap mal, ni cap efecte secundari, ni cap incompatibilitat amb altres medecines. I hem de confiar que els metges homeòpates tinguin prou ètica per passar el malalt a la medicina convencional si li descobreixen una malaltia realment greu. Però hauríem de desconfiar de persones que s'autoanomenen homeòpates o naturòpates sense haver passat per cap facultat de medicina. Poden entretenir perillosament malalties greus que agafades a temps podien ser curables.

Joan Serrat

cuidem les mascotes

Deu motius pels quals adoptar un gat adult és una fantàstica opció

- Un gat, millor que un gos? Molts experts en comportament i benestar d'animals de companyia anuncien que el gat serà la mascota per excel·lència del segle XXI. L'argument principal darrere aquesta predicció és que el gat, de caràcter més independent que el gos, s'adapta millor al nostre estil de vida actual, on els animals de companyia han de passar moltes hores sols.
- Un gat adult ja té un caràcter marcat. Si estem buscant un gat tranquil, un gat afectuós, un gat juganer... L'avantatge d'adoptar-ne un d'adult és que "el que veus és el que t'emportes" i pots optar pel que més s'adapti a les teves necessitats. Un gatet jove encara no té el caràcter del tot definit, i aquest no sempre és influenciable pels propietaris.
- Un gat adult no vol dir un gat que "no s'ha fet a tu". Normalment cometem l'error de creure que si adoptem un gat adult, no arribarà a apreciar-nos i fer-nos el cas que ens faria un gatet que hagués crescut amb nosaltres. La veritat és que tots els animals que reben una segona oportunitat són molt

agraïts i, els adults, fins i tot ho són més.
- Els gats adults no són tan destructors. Un gat adult ja no té la conducta d'exploració tan marcada; no ho esgarrapen i mosseguen tot com quan són petits, ja que la curiositat i el fet que els surten les dents fa que el gatet pugui arribar a destrossar qualsevol cosa.
- L'adaptació d'un gat adult pot ser més tranquil·la. Per a un gat jove pot ser més xocant que per a un d'adult el fet de quedar-se sol unes hores al dia, sobretot al principi de la socialització. Un gat adult és més independent i normalitzarà una situació d'aquest tipus
- Un gat adult ja té els hàbits higiènics apresos. Per instint els gatets ja saben anar sols a la sorra, però es pot convertir en un joc molt divertit tirar sorra fora i jugar amb els propis excrements. El gat adult és més net perquè ja ha passat aquesta etapa de desenvolupament i entenen la finalitat de la safata de sorra.
- Ens ajuden a mantenir el seu pèl. El gat adult dedica més hores a llepar-se i rentar-se que un gatet, que prefereix jugar gran part del seu temps i que per tant haurem de ser nosaltres els que haurem de procurar per la seva higiene.
- Les set vides dels gats. Quan són petits la curiositat (mossegar fils elèctrics, mirar pel balcó, ficar-se a qualsevol lloc,...) fa que pateixin més accidents i lesions .
- La convivència amb els nens sempre pot ser bona tant si és un gat petit com un adult, però un gat petit pot patir lesions involuntàries per part dels nens durant el joc, ja que no sap fugir com fa un gat adult.
- Potser aquesta és la seva última oportunitat. Molts gats adults acaben en refugis sense tenir-ne cap culpa, bé perquè hagin tingut la mala sort de ser abandonats, nascuts al carrer o senzillament perquè s'hagin perdut i no s'hagi pogut trobar el propietari. Tristament pels gats adults, la majoria de persones que volen adoptar s'inclinen més per un gatet petitó i juganer; però pensa que amb amor i cura els gats poden viure perfectament fins als 15 o 20 anys i són actius i juganers durant la major part del temps. Alguns d'ells poden necessitar una mica de paciència extra per la teva part mentre s'adapten a la nova llar, però pensa que una vegada recuperen la confiança quasi tots et recompensaran en anys de fidel companyerisme i amor incondicional .

Aigua corrent per a gats, avantatges

Tothom que té un gat sap que a la majoria d'aquests fantàstics felins els agrada molt beure l'aigua directament de l'aixeta enlloc del seu bol. Per què?. No hi ha un motiu molt clar, sembla que l'aigua corrent els estimula més a nivell sensorial, s'acosta més a la situació natural: nosaltres també preferim beure aigua d'una font abans que d'una bassa amb aigua estancada. Hi ha altres factors que poden influir, com és la forma del bol de l'aigua, sembla que no els agrada si per beure toquen les parets del bol amb els pèls sensitius de la cara. D'altra banda, quan posem l'aigua a terra al costat del menjar, l'aigua sempre està bruta, amb restes de pinso, pols i pèls, pel que encara els agrada menys. Tot això fa que no els atregui gaire anar a beure aigua del bol i és un problema que pot afavorir problemes de cistitis i formació de cristalls a l'orina. És a dir, que seria ideal per al nostre gat tenir un sistema que li pogués oferir aigua corrent per beure.

Consells per prevenir colesterol alt en animals domèstics

Igual que passa amb les persones, el nivell de colesterol a la sang també pot augmentar en gossos i gats. Hi ha diverses causes que poden provocar un augment de colesterol, per això és important prevenir-lo fent una bona dieta amb aliments d'alta qualitat sense conservants, colorants o afegits.
Si la seva mascota ha estat diagnosticada amb colesterol alt, és important fer un canvi a una dieta que contingui menys d'un deu per cent de greixos.
Proporcioni sempre aigua fresca per evitar la deshidratació i per eliminar toxines.
També és molt important que el seu animal domèstic faci exercici regularment; sortir dues vegades al dia a passejar en el cas dels gossos i mantenint els gats actius, jugant amb ells.

Informació proporcionada per Vetxarxa

pastisseria
MARGENAT
des de 1929
Tel. 972 23 06 79
C/ Abat Oliba, 10
Plaça Veïnat
17190 Salt - Girona

Un camí sense voltes ni encanteris

Un que vol cridar massa i desafina,
que rondineja sols per passar el temps,
que fingeix una ruta i no camina
i no sap distingir roses de fems.

Potser, passats molts anys, farà florida,
trobarà un caminet d'anar tirant,
es muntarà un racó que en dirà vida
per a fer un esternut de tant en tant.

No trobarà raons que el facin viure
ni escriurà quatre ratlles de debò,
engegarà quatre projectes de per riure
i morirà sol i vern en un racó.

No és aquest el camí que tant espera
un poble que reclama llibertat,
sinó un esplet de joves amb bandera
de feina i lluita, seny i veritat.

Un camí sense voltes ni encanteris
lliure de governants sense raons,
un camí net d'angoixes i misteris,
ben omplert d'esperances i cançons.

Un camí colze a colze, homes i dones,
un camí sempre obert per a tothom,
que ens faci més humans i més persones
i ens aplegui valents per dir qui som!

Un camí obert fet a la nostra mida
que esperem amb delit i paciència:
el camí de desfer-nos de qui ens lliga,
per reclamar la nostra independència.

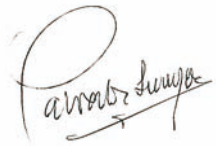

Salvador Sunyer

Primer Pessebre Vivent

Més de 1.750 persones van passar pel pati de Cal Mut de Salt per visitar el primer Pessebre Vivent que l'Associació de Veïns del Barri Vell de Salt va organitzar. Al pessebre s'hi va representar diversos oficis de l'època que encara són ben presents als nostres dies, a part del Naixement, els pastors, el caganer i els dimonis. El lloc escollit per l'acte, el pati de Cal Mut, li ha donat a la representació l'entorn ideal per traslladar el visitant dos mil anys enrere i fer-lo reviure l'època del naixement de Jesús. Alhora també s'hi ha pogut veure l'exposició de pessebres que els artistes saltencs Jordi Barris i Miquel Font han creat.

L'Associació s'ha mostrat molt satisfeta per l'èxit obtingut, mentre que el públic ha aplaudit la iniciativa que s'ha dut a terme amb la col·laboració de veïns, entitats i comerciants del poble que s'han implicat en l'esdeveniment.

CLÍNICA DENTAL
Dr. BENET DALMAU i AMORÓS Col. 2.453 - COEC

C/. Francesc Macià, 3 entl. 3a.
17190 SALT 972 24 29 90

C/. Constància, 1, baixos
17240 LLAGOSTERA 972 80 55 76

IMPLANTS DENTALS de 1a. marca
ESTÈTICA DENTAL molt econòmica
PERIODÒNCIA (tractament de genives)
PRÒTESI de la millor qualitat

DURANT ELS PRÒXIMS DOS MESOS, DESCOMPTES:
des del 20 al 40 %

1a. CONSULTA GRATUÏTA
PREUS MÉS ESPECIALS PER A JUBILATS

Demanar hora: dilluns - dimecres - divendres - de 4 a 9 del vespre

Festa de la Gent Gran de Salt

El diumenge 15 de desembre es va celebrar la XIII edició de la Festa de la Gent Gran de Salt, a la qual van assistir més de dues-centes persones grans del municipi. La celebració va consistir en un dinar a la pista coberta de Salt, que va anar seguit d'un ball. Durant l'acte es van nomenar els padrins per al 2014. Els nomenats van ser Joan Bosch i Rabasseda i Àngela Peraferrer i Ventura.

Recollida de roba usada als carrers de Salt

La Cooperativa Roba Amiga, Càritas Salt, l'Associació Recicla Girona i l'Ajuntament de Salt van signar un conveni, el passat 4 de desembre, per la instal·lació de contenidors de roba usada als carrers de Salt. El conveni té una validesa d'un any prorrogable per dos més.

L'Ajuntament cedeix gratuïtament els espais on s'ubicaran els contenidors, el manteniment i neteja dels quals anirà a càrrec de Roba Amiga i Recicla, que hauran de prioritzar la contractació de persones de Salt per dur a terme els treballs de recollida, neteja, manteniment i transport dels materials recuperats.

El conveni regula també les relacions entre Roba Amiga i Recicla amb Càritas Salt. Roba Amiga es compromet a fornir gratuïtament roba al rober local de Càritas i a fer-se càrrec dels excedents que es puguin produir. Recicla Girona es compromet a col·laborar amb Càritas proveint de forma gratuïta de roba de casa i calçat al rober local.

En total s'instal·laran 12 contenidors, un a la deixalleria municipal i la resta a diferents carrers del municipi.

Noves papereres

L'Ajuntament ha col·locat noves papereres al passeig Ciutat de Girona. En total es tracta de 12 papereres d'un nou model, que incorpora cendrer i una tapa per evitar que s'hi aboquin objectes voluminosos. Conforme hi hagi disponibilitat pressupostària, les noves papereres s'aniran posant a altres carrers de Salt.

L'Ajuntament de Salt condiciona un espai per als animals perduts o abandonats

L'Ajuntament de Salt ha condicionat un espai prop de la deixalleria per poder mantenir en condicions els animals que esperen per ser portats a les instal. lacions definitives per a la seva adopció. Aquestes instal.lacions substitueixen les que hi havia fins ara, que havien quedat obsoletes.
L'Ajuntament de Salt té conveniada la recollida dels animals de companyia perduts o abandonats amb l'Ajuntament de Girona, però a vegades passen unes hores fins que els poden venir a recollir. Les noves instal.lacions permeten que els animals puguin esperar que els vinguin a buscar en bones condicions de salubritat.
El nou espai fa set metres d'ample per dos d'alçada i tres de fondària i assegura les condicions de confort i benestar dels animals fins el moment de la seva recollida per les brigades. L'Espai està cobert, per protegir els animals de les inclemències meteorològiques.

entreorelles

La nostra vida en un xip

J- Bon dia Quimet, fas cara de pomes agres!
Q- Sí, noi, tal com diuen, si trepitges merda, tot el dia la sabata fa pudor. Quan les coses comencen malament acabes el dia així.
J- I doncs, què t'ha passat?
Q- Mira, he anat a buscar diners a la caixa i resulta que no tenien llum. Com que no funcionen els ordinadors m'han dit que hi tornés més tard, que no em podien donar res. Apa!, al cim que m'han fotut uns pocs estalvis que tenia, ara he d'esperar perquè em donin el que és meu.
J- T'han fotut els estalvis?
Q- Sí, home!, la directora de la caixa em va fotre amb el tema de les "preferents". Em va dir "Posa aquests diners aquí que et rajaran molt d'aquí a poc temps!". I ja ho veus!, han rajat tant com les fonts públiques de Salt en aquests moments, i a més no els puc treure fins d'aquí a no sé quants anys, quant jo hagi passat la cantonada de can Pixera.
J- Doncs no ets pas l'únic que s'ha trobat amb això. I pel que dius de no tenir llum quan vas a treure diners, jo també m'hi vaig trobar, i verdaderament em va fer pensar molt en aquest tema.
Q- Quin?, el tema de la llum?
J- No, Quimet, m'explico. Avui dia sents molts comentaris dient que els que manen al món són els que tenen els diners, els bancs, i crec que en això van equivocats, el que mana al món són les màquines i els que hi ha darrera d'aquestes, tota la tecnologia.
Q- Ara sí que no t'entenc!
J- Molt fàcil! Has vist com sense els ordinadors els treballadors s'han trobat tots aturats sense poder fer res? T'imagines que sense els ordinadors es perdria tota la informació a nivell mundial?
Q- Tens raó, no hi ha com tenir les coses per escrit. De fa milers d'anys podem trobar encara dibuixos i signes, jeroglífics i altres en coves i parets, i tota la informació que tenim de l'antiguitat està escrita en paper o altres materials. Ja veig que les biblioteques i arxius encara són els llocs més segurs, a no ser que els destrueixi el ser humà o la mateixa naturalesa amb el foc o l'aigua.
J- Abans els bancs i caixes et donaven una llibreta on constaven els teus estalvis, i cada vegada que anaves a treure diners miraven la seva comptabilitat per confirmar que n'hi tenies. Ara tot està penjat dins una estiba de" xips" (abans "circuits integrats") que si no és una màquina no hi ha déu que sàpiga què hi ha dins.
I no només les màquines ens poden fer la guitza, també hi ha els tecnòlegs que les fabriquen, tot i que dins aquestes empreses, indudablement, també hi ha els bancs.
Q- Ara que ho dius, parlem-ne de les fotos! ("retratus" en diem abans), totes digitals. Quan vols fer un repàs de fotos d'aquell temps obres l'àlbum i les tens totes a

la vista. Ara, o bé les mires directament de la màquina o a través del televisor o l'ordinador. I que no et faci un pet el disc dur o la targeta!, que si no has fet una còpia de seguretat, tot a "can Pistraus". Al menys abans teníem els negatius si es feia malbé el paper
També el cinema s'ha actualitzat. La majoria de pellícules es visualitzen de forma digital, es van acabant aquells rotlles de cel·luloide.
J- Una més, els comptadors de la llum que han anat canviant les companyies elèctriques estan transmetent informació constant del que consumim per ones de ràdio, que ara anomenen "wifi". Tu saps la quantitat de treballadors que han quedat sense feina al no haver de passar a anotar els consums directament a les vivendes? Com peti el "wifi"!.... ja veig a venir qui pagarà els plats trencats, els consumidors.
Q- Josep, tingues en compte que la màquina per ella mateixa no pot fer gaire res. Hi ha d'haver una altre tecnologia que permeti que funcioni, i en aquest cas em refereixo als sistemes operatius i programaris que s'estan utilitzant en totes elles. Per posar un exemple, podríem dir en Bill Gates, amb el seu sistema operatiu Windows (Finestres en català), doncs aquest bon home si et proporciona el sistema operatiu no te'l ven, te'l cedeix a canvi de diners, continua essent propietat seva, com tots els programaris que no són gratuïts. Per tant, aquests també en certa manera són els que governen el món. Amb molta mala llet et deixen anar

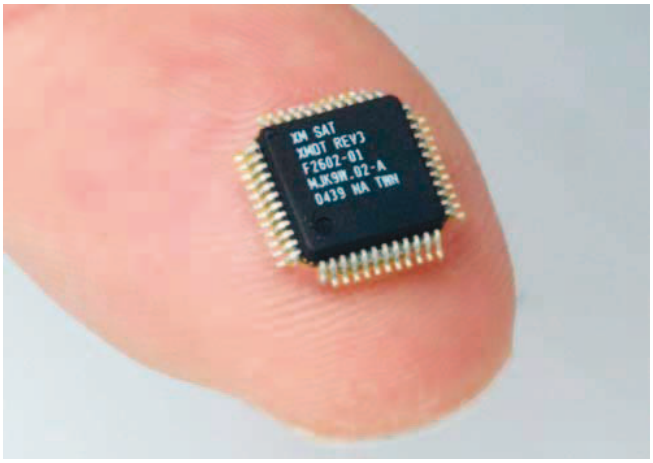

a l'ordinador una actualització que quan vas a obrir la màquina et surti un escrit que diu "Si em vols continuar utilitzant vine'm a buscar i en parlarem", i ja ens ha arreglat la vida.
J- Quimet, no fotem!, que avui dia hi ha sistemes operatius gratuïts, i aquests te'ls donen, no te'ls cedeixen.
Q- Cert, però tot i així els humans tenim una dependència molt gran de la tecnologia i esperem que no ens peti a les mans.
J- Quimet, tal com estan les coses avui dia em fa pensar en el títol d'aquell programa que feia a tv3 en Puyal " La vida en un xip", aquí és a on la tenim tots la nostra vida, en un "xip".

Manel Oliveras Planas

el racó de pensar

Signa un vot per la independència

Mai m´havia sentit tan bé. Això de fer país és molt gratificant. Ser voluntària és quelcom molt ben pagat, perquè no es treballa per diners sinó per causes justes i aquestes sens dubte sempre donen moltes satisfaccions. L'altre dia, quan estava a la taula de Signa un vot i... veia tota la gent que venia conscienciada i voluntàriament a signar, em feien emocionar...i és que això és històric, és un moment molt important en les nostres vides i en les vides dels nostres successors. És un pas que molts de nosaltres mai ens havíem imaginat.
Per les persones que encara no han signat o no s´han decidit a fer-ho, nosaltres volem donar una petita explicació del perquè de tot plegat.
Què és Signa un vot per la independència?
És una campanya que l'ANC (Assemblea Nacional Catalana) adreça a tots els ciutadans per tal d'iniciar l'exercici del dret de petició; permet per tant el dret d'exercici a la lliure determinació, que és un dret fonamental i universal que tenen tots els pobles d'acord amb la carta de les Nacions Unides. Nosaltres volem i podem exercir el dret de petició per demanar al parlament de Catalunya que dugui a terme totes les iniciatives polítiques perquè es pugui celebrar una consulta vinculant, en la qual es pregunti als ciutadans SI volen o NO que Catalunya esdevingui un estat independent. En cas que NO se'ns permeti, i l'estat Espanyol No autoritzi la consulta i NO actuï com estat democràtic, o que NO ens reconegui el resultat, nosaltres com a ciutadans, amb la nostra signatura (un vot), demanem

Signa un vot per la independència

al parlament de Catalunya la nostra voluntat de tirar endavant el procés de la independència de Catalunya.
Què fa l'ANC amb les butlletes signades?
L'ANC es presenta com a dipositària de les butlletes que els ciutadans han signat en l'exercici del seu dret de petició per tal de presentar-les conjuntament al parlament de Catalunya. La recollida es fa per tot el país per tal d'aconseguir el major nombre possible de signatures. Els responsables de l' ANC faran les comprovacions de les dades personals i s'encarregaran d'incorporar-les en un fitxer que restarà sota protecció de la llei orgànica 15/1999 de protecció de dades de caràcter personal , per tal de poder exercir, si fos el cas, els drets de rectificació o cancel·lació. Una vegada signada la butlleta se'n lliurarà un comprovant i l'original es depositarà en una urna a fi i efecte que quedi sotmesa a la privacitat esmentada.
Catalunya no és només dels Catalans, és de tota persona que hi viu , que parli en l'idioma que parli, que resi en la llengua que més li plagui i que canti el que més li agradi. Serà català/na tot ciutadà que resideixi a Catalunya, que pagui els seus impostos, que sigui respectuós amb la cultura i la natura del lloc on ha format una família. No estem en contra del poble Espanyol, sinó del seu govern.
Si tots ens hi impliquem, Catalunya està a les nostres mans i a les vostres: SOM UN SOL POBLE.

Júlia Pujolràs Casadevall.

teatre

Barcelona

Dins la programació de la temporada alta, el dissabte 7 i el diumenge 8 de desembre, presenten al teatre municipal de Girona l'obra Barcelona dirigida per en Pere Riera. Amb una durada de 2 h i 45 minuts, molta assistència de públic fent un ple tots dos dies.
Els intèrprets són: Míriam Iscla, Emma Vilarasau, Anna Moliner, Jordi Banacolocha, Pep Planas, Pepa Lòpez, Carlos Cuevas i Joan Negrié.
Director: Pere Riera.
La trama gira sobre la relació entre la Núria i l'Elena, dues amigues separades per la guerra i que es retroben sota l'amenaça dels bombardeigs de Barcelona al 1938.
A la Núria, vídua d'en Marí Vila, un industrial assassinat abans de la guerra, li recau la responsabilitat de protegír la família i una casa que va ser requisada al principi de la revolució. La família està formada pels seus fills, el sogre, una majordoma, un amic pintor i el promès de la seva filla. L'arribada inesperada de l'Elena va aflorar les ferides del passat.
Aquests vuit intèrprets protagonitzen una comèdia dramàtica molt ben estudiada. La parella Míriam Iscla i Emma Vilarasau estan molt ben valorades per la premsa, sense desmerèixer la resta dels altres actors.
En Pere Riera ens diu en una crònica que es va inspirar en la crisi actual, que fa por. Les persones es converteixen en bèsties per tal de sobreviure i això podria tornar a passar. És la nostra identitat, llengua, costums, cultura, és la supervivència del poble català que està en joc. Ens neguen allò més essencial i democràtic, com és el dret a decidir el nostre futur.
Els nostres personatges viuen en una casa als afores de Barcelona, una gran masia catalana. Senten contínuament el ressò de les bombes que cauen sobre Barcelona. La caiguda de Barcelona és l'objectiu primordial de l'exèrcit Franquista. Més de 140 pobles del país van ser bombardejats. Només a Barcelona varen morir 2.500 persones. Aquest és el context que Pere Riera situa la trama de l'obra.
La Núria i l'Elena són dues dones separades per l'amor d'un home i el destí d'un país que sofreix una guerra inútil com a teló de fons.
Som conscients que aquest no ha set un espectacle entretingut, degut a la gravetat dels fets passats. Han estat quasi dos hores que s'han fet curtes, tots els actors ho han fet des del respecte, la delicadesa i la sensibilitat justa que es mereixen molts ciutadans d'aquest país que varen perdre la vida injustament. A tots ells el nostre reconeixement, que mai més torni a passat i que puguem ser lliures.
El públic, dret i en llargs aplaudiments, va acomiadar els actors.

Josep Pla

Lluminosos fanalets al Barri Vell

Durant la tarda del passat dia 27 de desembre, la sala d'entitats del Mas Llorens es va convertir en un petit museu que exposava un munt d'originals fanalets que nens i nenes del Barri Vell de Salt havien elaborat, fent gala de molta paciència i una bona dosi de creativitat.
Només calia veure les carones encuriosides dels infants i la forma en què contemplàvem nerviosos les seves obres transparents, per adonar-se de com desitjaven que arribés l'hora del veredicte del jurat que els havia de valorar i atorgar els premis.
I davant de tanta expectació, la decisió final no es va fer esperar!
A dos quarts de sis els infants rebien amb sorpresa i entusiasme la noticia que en aquesta ocasió es concedirien deu premis generals, sense fer cap mena de distinció entre categories, ni adjudicar els clàssics primers, segons i tercers premis.
El motiu d'haver pres aquesta mesura va ser detalladament explicada pels membres del jurat, que els va resultar força difícil la tria a causa de: l'originalitat de les tècniques plàstiques emprades, el procés d'elaboració casolana, la utilització de materials reciclats i la cura per aconseguir una bona transparència i lluminositat (característiques

que coincidien en tots els fanalets premiats)
I després del repartiment de premis que els infants van recollir tot emocionats, va arribar sobre la seva lluminosa carrossa la princesa Samarcanda (sempre riallera i plena de simpatia). L'acompanyàvem un munt de patges i timbalers que feien d' ambaixadors de ses majestats Els Reis d'Orient.
I enmig de tant sarau de llum, música i color!, tots plegats, grans, petits, patges i princeses... vam poder degustar aquella dolça xocolata que cada any ens ofereix ben calentona el pastisser saltenc Narcís Font.
Ah, i sobretot no em voldria oblidar d'anomenar els nens i nenes premiats en aquesta edició del Concurs de fanalets organitzat per l'Associació de Veïns del Barri Vell, i donar-los l'enhorabona, ja que són els verdaders protagonistes d'aquest concurs de fanalets i també la llavor dels futurs artistes de la nostra Vila.
Claudia Carreras (3 anys), Nerea Lanzas (4 anys), Narcís Vidal (4 anys), Maria Taberner (5 anys), Biel Xifra (5 anys), Marina Vidal (6 anys), Martí Carreras (6 anys), Lluc Rafart (6 anys), Vicenç Taberner (8 anys), Queralt Rafart (9 anys)

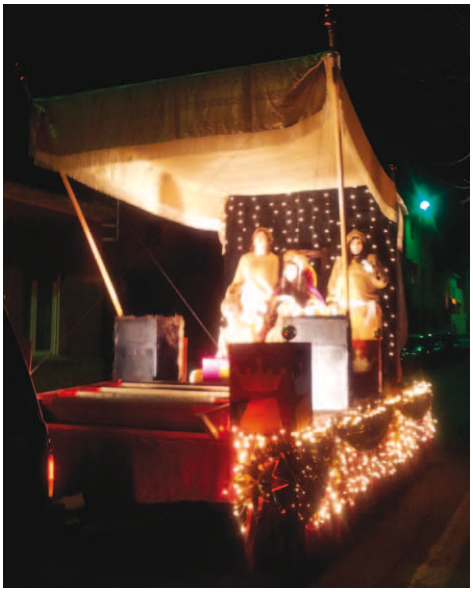

I a tall de curiositat, sabíeu que a la Xina i altres països asiàtics preparen el Festival dels Fanalets l'últim dia de les festes del cap d'any segons el seu peculiar calendari? Durant la nit, milers de fanalets (de seda, paper, vidre, amb formes ben diverses i de colors vermells) brillen tot decorant finestres, balcons i també els carrers per on desfilen músics, pallassos, acròbates i tot un món d'animals fantàstics.
Els nens i nenes porten petits fanals artesans fets de paper, i les famílies es reuneixen per menjar les típiques boletes d'arròs amb sucre que simbolitzen la unitat familiar i la bona fortuna.
Si seguiu les indicacions d'aquests bonics diagrames orientals podreu construir un dels clàssics fanalets que elaboren els infants per celebrar el cap d'any.

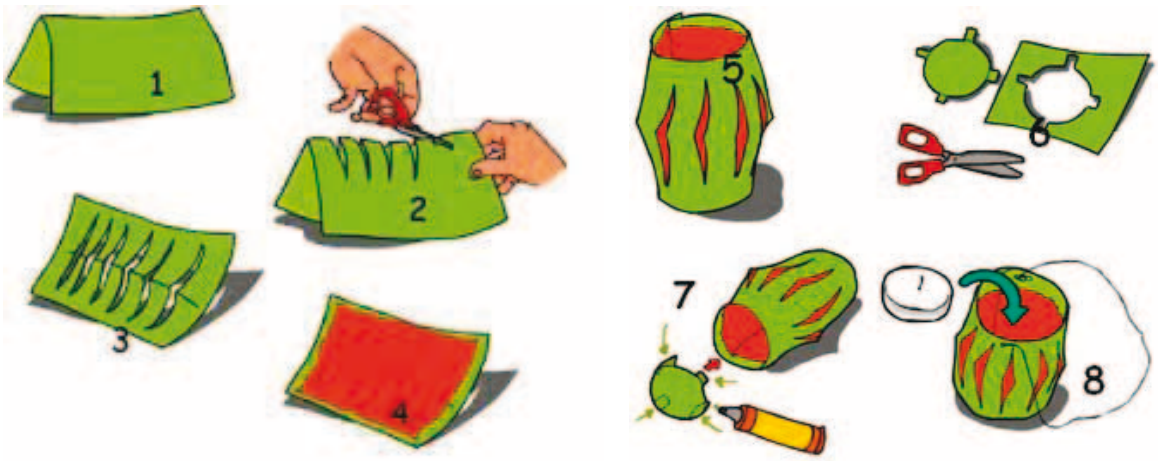

reis 2014

El diner

Per la xarxa i per correus d'internet corre una anècdota que crec que val la pena pensar-hi. Aquí la teniu:
Estava plovent en un petit poble, on tots els habitants estaven endeutats. A causa de la pluja arriba a l'hotel del poble un turista turc i posa un bitllet de 100 euros a la taula del recepcionista i li diu: -"Vull una habitació, estic cansat de conduir amb aquesta pluja"-. El recepcionista li respon: -"Doncs pugi i esculli l'habitació que sigui del seu gust, estan totes disponibles i amb la clau a la porta"-. Mentrestant, el responsable de l'hotel agafa el bitllet i corre a pagar els seus deutes amb el carnisser. Immediatament el carnisser agafa el bitllet i corre a pagar els seus deutes amb el criador de porcs. Al mateix temps, aquest últim agafa el billet i paga el que deu al proveïdor d'aliments de l'animal. El venedor d'aliments agafa el bitllet i corre per saldar el seu deute amb la prostituta a qui fa temps que no paga. En temps de crisi, fins i tot ella ofereix serveis de crèdit. La prostituta, sense perdre temps, agafa el bitllet i s'acosta a l'hotel on porta als seus clients els últims temps i que encara no havia pagat.

Mentrestant, havia deixat de ploure i el turc, després de veure diverses habitacions, s'acosta a la recepció i diu: -"Sap que?, com que ha deixat de ploure, m'ho he pensat millor i me'n vaig, ja que tinc molta pressa per arribar a casa meva. -" Bé, senyor, diu el recepcionista, aquí té el seu bitllet i ja sap que vostè pot tornar quan vulgui.
Fixeu-vos que ningú no ha guanyat ni perdut un euro, tot i així ningú no té deutes.
SI EL DINER CIRCULA S'ACABA LA CRISI.

Frases per emmarcar

El que hem d'aprendre ho aprenem fent-ho. (Aristòtil)

Els savis busquen la saviesa, els necis creuen haver-la trobat.

La llengua i la història són el botí més preuat a l´hora de sotmetre un poble.

L´obre mestra de la injustícia és semblar just sense ser-ho. (Plató)

Qui lluita per una causa la pot perdre, però qui no lluita ja l'ha perdut.

Un país no perd perquè els que no l'estimen l'ataquen, si no perquè els qui l'estimen no el defensen.

Entenc que vulguin fer-nos desaparèixer però que no ens demanin de cooperar-hi. (Golda Meier)

Hem arribar a la maduresa quan tenim dues temptacions per escollir i d'entre elles escollim la que ens permet arribar aviat a casa.

La cortesia sempre fa més agradable el viatge.

El pessimista es queixa del vent l'optimista espera que canviï. El realista ajusta les veles.

La set de viatjar és símptoma d'intel·ligència.

L'esperança és el somni de l´home despert (Aristòtil).

El viatger savi viatja més lent, però veu més.

La veritat és germana del talent .

El que dóna no ha de recordar-se mai més. El que rep no ha d'oblidar mai més. (Hindú)

La pàtria d'una ànima bona, és el món sencer.

La vida no ens demana ser el millor, però sí intentar-ho.

Són tres coses que deriven de la saviesa: Calcular bé, parlar bé i actuar com cal.

És més important mirar on anem que no d'on venim

L' Atzar és una història que no coneixem

En els moments de crisis, la imaginació és més important que el coneixement-(Einstein)

L'ignorant afirma, el savi dubta i reflexiona- (Aristòtil)

El secret d'avorrir a la gent és dir-ho tot.

cultura

Les veus de Salt

El passat divendres 13 de desembre, el Teatre de Salt va acollir la 2a edició del recital de poemes Les Veus de Salt, organitzat des de l'Oficina de Català de Salt del CPNL i Càritas Salt, que aquest cop anava acompanyat d'uns interludis musicals a càrrec del Quartet de corda del Conservatori de Girona.

Novament les gairebé 200 persones que assistiren a l'acte es van emocionar sentint poemes d'Espriu i de Vinyoli i, sobretot, de poetes saltencs que van cedir els seus poemes per poder fer aquest acte que, enguany, s'emmarcava també dins les celebracions dels 30 anys d'independència de Salt; poemes recitats per alumnes dels cursos de català i actors i actrius d'Estil Teatre, en català i en llengües diverses.

El professor Miquel Berga va fer el discurs de presentació tot fent referència al poeta John Donne i al poema Les campanes toquen per tu, que per a ell evoquen les diferents veus de Salt que, al cap i a la fi, són una sola veu, la d'un poble.

ensenyament

L'Escola FEDAC Salt, DOMINIQUES, inicia ESO i estrena Parvulari

Aquest curs 2013-14 estem especialment animats i engrescats perquè hem començat un projecte en el qual hi hem posat molta il·lusió i un gran esforç: l'ESO.

Això significa que els nostres alumnes poden seguir el seu camí educatiu a l'escola que des de ben petits els acull i els va veient créixer.

Estem tots contents de tenir alumnes més grans a l'escola, que fan 1r d'ESO i pel proper curs comptarem ja amb els de 2n. Creixem pas a pas i és una experiència motivadora.

Hem millorat i adequat les nostres instal·lacions i els més petitons han estrenat un parvulari bonic, espaiós, totalment nou i equipat amb les tecnologies actuals per ajudar a fer-los desenvolupar els coneixements i crear en la nostra escola, FEDAC-Salt, un entorn d'aprenentatge innovador i adequat als nostre temps.

Finestres
LLUÍS
Plaça de la Vila, 24
Salt - Girona
Tel. 618 812 761
Fax: 972 233 919

TANCAMENTS D'ALUMINI
VIDRES AÏLLANTS
I DECORATIUS
PERSIANES I MOTORS
MAMPARES DE BANY
MOSQUITERES

ASSESSORIA CASELLAS

JUSTICIA SOCIAL

GESTIÓ I ASSESSORAMENT
LABORAL I FISCAL

Carrer Major, 297 baixos
17190 SALT
Tel. 972 234 155
Fax 972 245 956
ramosburch@economistes.com

GENERALI
Assegurances

OPEL
Gudayol Auto-Taller, S.A.

Servei Oficial: C/ Mercè Rodoreda, 13
SALT Telèfon 972 24 37 49

Xapa i pintura:
C/ Mare de Déu de la Salut, 34
Telèfon 972 23 27 78

e-mail: gudayol@raopel.com

Nova Exposició
C/ Mercè Rodoreda, 20
17190 Salt

També ens podeu trobar a internet:
www.gudayol.com

Cotxes nous *Km 0* *Gerència* *Vehicles usats*

GUDAYOL

Resum del temps

El mes de novembre va tenir dues parts contraposades, l'inici força més càlid del normal i el final molt més fred del normal. La temperatura mtjana del mes fou normal, però és enganyosa, aquesta fou 11,4º. Les precipitacions es van concentrar en un temporal entre els dies 16 i 19, en només 3 dies, 16-18, va ploure més del doble del que plou normalment, 131,3 mm a Salt-Plaça Sant Cugat.
El desembre fou un mes força ensopit, amb poc moviment meteorològic, i molt més sec del normal, amb només 14,4 mm a Salt-Plaça Sant Cugat. No obstant això, va glaçar força dies a Salt-XOM, 17 dies, tot i no produir-se una entrada d'aire fred important. El cel serè i les nits llargues van provocar que a les nits l'ambient refresqués força.

Resum de l'any 2013

Aquest any 2013 va tenir una temperatura mitjana de 15,7º, 0,2º superior a la normal, per tant es pot considerar un any normal tèrmicament . Pel que fa a la precipitació, van caure 669,8 mm, quan la mitjana climàtica és lleugerament superior, 750 mm. Per tant fou un any normal tèrmicament i una mica sec pluviomètricament.
La màxima absoluta fou de 35,6º els dies 25 i 26 de juliol, i la mínima de -4,6º el 24 de febrer.. Va haver-hi 25 dies de glaçada. Va ploure 95 dies de forma apreciable (la mitjana és de 80). Va nevar 3 dies, però només de forma inapreciable sense agafar al terra. Vam tenir 28 dies de tempesta i 4 de calamarsa.
A Salt-Parc del Monar va glaçar força més que al centre de Salt, 61 dies, dels quals 17 van ser al desembre. Va ploure més dies que al centre de Salt, 98 dels quals foren apreciables. La temperatura màxima absoluta fou de 35,2º el 26 de juliol, i la mínima absoluta fou de -5,7º el dia 23 de gener. Va ploure una mica més que al centre de Salt, 674,8 mm. La temperatura mitjana fou de 15,1º, 0,6º inferior al centre de Salt, amb un promig de les màximes de 21,6º (21,9º a Salt-Plaça Sant Cugat), amb un promig de les mínimes de 8,5º (9,6º al centre de Salt). La diferència de temperatura d'1,1º és produïda per l'illa de calor de Salt, al centre de Salt fa més calor que als afores. Encara hi ha més diferencia amb les Deveses de Salt, amb un promig de 5,6º de les mínimes aquest 2013, 4º inferior al centre urbà saltenc.

Gerard Taulé

Temperatures i pluviometria

Temperatures i pluviometria del mes de novembre de 2013

Fonts: Museu de l'Aigua i Gerard Taulé (Salt-XOM)

Dies	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Temperatura Mínima	6,3	9,7	11	10	7,3	9,9	11,1	11,3	9	6,4	7,5	4,4	12	6,8	3,1
Temperatura Màxima	22,2	24,2	19	18	21,8	25,9	24,4	24,4	19,6	19,2	22,8	23	22	20,4	15,6
Mínima Parc Monar	3,8	7,5	9,6	8,9	6,2	8,6	8,9	10,5	11,2	4,2	5,6	2,5	11	8,6	0,6
Pluja/mm.															

Dies	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Temperatura Mínima	7,3	9,9	11,1	9,8	2,7	3,1	2,7	0,2	4,2	0,6	0,02	-1,8	-1,3	-1,8	0
Temperatura Màxima	15	14,6	13,6	16,2	14,3	12,8	12,8	11,2	14	14,8	12	8,6	11,3	10,2	8,4
Mínima Parc Monar	4,1	9,9	11,2	10,9	2,6	1,7	0,6	-1	5,1	-0,9	-0,9	-2,9	-1,9	-3,5	-2
Pluja/mm.		16,1	78	36,2	0,4							0,1			0,5

Dies de pluja: 6
Màxim en un dia: 78 (mm)
Pluja acumulada: 131,3 (mm)

Temperatura màxima:
25,9° el dia 6 de novembre
Temperatura mínima:
-1,8° els dies 27 i 29 de novembre
Fonts: Museu de l'Aigua i Gerard Taulé (Salt-XOM)

Temperatures i pluviometria del mes de desembre de 2013

Fonts: Museu de l'Aigua i Gerard Taulé (Salt-XOM)

Dies	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Temperatura Mínima	0,8	-0,3	3,6	-1,1	-0,5	0,1	-0,7	0,1	-1,2	3,1	1,8	0,9	-0,3	3	-0,2
Temperatura Màxima	13	9	18	17,6	16,3	14	16,6	14,4	13,2	11,2	15,3	16,4	16	17,8	17,3
Mínima Parc Monar	5,5	-2	1	-2,9	-2,2	-1,8	-2,5	-2,1	-2,8	0,8	0	-1,5	-1,8	2,2	-1,7
Pluja/mm.															

Dies	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Temperatura Mínima	1	4,8	4,3	8,3	5,8	4	2	0,6	7,8	9	3,1	0,7	5,4	3	-0,4	-1
Temperatura Màxima	15,1	14,8	16,7	12,6	14,4	14,2	17,8	15	13,9	16,2	14,6	15,4	19,2	15,1	13,9	15
Mínima Parc Monar	-0,7	3,2	2,3	8,1	7,8	3,1	-0,6	-1	6,5	13	1	-0,7	3	1,2	-2,1	-2,6
Pluja/mm.		0,2		14,2												

Dies de pluja: 2
Màxim en un dia: 14,2 (mm)
Pluja acumulada: 14,4 (mm)

Temperatura màxima:
19,2° el dia 28 de desembree
Temperatura mínima:
-1,2° el dia 9 de desembre
Fonts: Museu de l'Aigua i Gerard Taulé (Salt-XOM)

Naixements, casaments i defuncions

Naixements

Rim Anbi	24/10/13
Yago Baca Vilà	27/10/13
Lizz Aurora Flores Ayala	27/10/13
Calebe A. Ferreira S.	30/10/13
Abdelrahmene Belebna	30/10/13
Ibrahim Chhab	30/10/13
Alejandra E. Terrero D.	31/10/13
Abdurahamani Sawaneh	02/11/13
Malak Ben Achour	05/11/13
Nihad Imoula	05/11/13
David Martínez González	05/11/13
Aniol Solanes Guinart	05/11/13
Bethel Osi Utomohni	06/11/13
Sara Zeroual	06/11/13
Adam El Bouazzaoui	07/11/13
Ghofran Eddrissi El H.	08/11/13
Yasmina M. Hernández M.	09/11/13
Fatoumata Sidibe	10/11/13
Daniel Vargas Silva	12/11/13
Valentina Lópes de Paula	13/11/13
Tounarouz Lakouz	14/11/13
Xavi A. Stefana Domgz.	14/11/13
Wiam Bouniss	15/11/13
Lola Jimenez Culebras	15/11/13
Lucia Xuxuan Zheng	15/11/13
Aya Baghti	16/11/13
Blau Borràs Salgado	16/11/13
Ainhoa Lara Ruano	17/11/13
Guillem Sánchez Raya	17/11/13
Carla Cobo Martin	18/11/13
Gerard Cobo Martin	18/11/13
Badar Allaoui	18/11/13
Nada Benali	18/11/13
Safae El Jilali	21/11/13
Joel Laines Ramirez	21/11/13
Nahla El Abdellaoui	22/11/13
Ali Koubghi	22/11/13
Ahmed Yassin B.	23/11/13
Sekou Coulibaly	25/11/13
Chen Hui Mu	27/11/13
Alex Ramirez Gutierrez	29/11/13
Isaac Zapater Nierga	30/11/13
Ismael Zaroual	01/12/13
Fatoumata Conteh	02/12/13
Iu Pérez Luna	02/12/13
Genís Vergés Cufí	02/12/13
Inaya Adnan	02/12/13
Agustin Batista Bautista	03/12/13
Destiny Osayi Joseph	04/12/13
Fatou Saho	05/12/13
Yassira Jarmouni Reyes	05/12/13
Leyre Jiménez Balaguer	06/12/13
Mohamed Reda El A.	06/12/13
Aya Souidi	07/12/13
Elm Fito Farras	08/12/13
Alet Font Bou	08/12/13
Mohamed Fadil Hydara	09/12/13
Saad Daou El Bajaoui	09/12/13
Ruth-Ariana Carcu Creta	10/12/13
Emily Sofia Aveiro Vera	11/12/13
Firdaous Darraz	12/12/13
Fatoumata Ceesay	13/12/13
Ndey Fatou Sall	14/12/13
Jankeh Susoko Cham	16/12/13
Marta Elisa Bueno Medina	16/12/13
Ali Teffahi	16/12/13
Kadijatou Saidy Sillah	18/12/13
Ilyass Abdessamie A.	19/12/13
Adám Anounou	19/12/13
Arianne Lozano Martínez	21/12/13
Sijuna Sillah Sillah	22/12/13
Daniel Carrasco Pato	24/12/13
Guillem Bondia Clapera	24/12/13
Marc Bondia Clapera	24/12/13
Erik Gamez Novoa	25/12/13
Ali Gumaneh	25/12/13
Nisrin Fallani	26/12/13
Ares Sala Catcedo	27/12/13
Ousman Njie Jatta	28/12/13

Casaments

Carsten Denis Skala Manuela Kruschka	25/10/13
Ramón José Quiñones Justicia Montserrat Serrano Crespo	14/11/13
Carlos Rolando Ramos Flores Soaris E. Mejia Hernández	15/11/13
Gerardo Rafael Valladares Rodríguez	
Kency M. Martínez Amaya	16/11/13
Monaim El Morabit Salima El Fechtali	18/11/13
Tarik Kandoussi Jessica Navarro Zuniga	21/11/13
Alexanders Baca Castro Sandra M. Benítez Arguijo	22/11/13
Manuel Martínez Magdaleno Olga Viñolas Lapedra	23/11/13
Miguel Omar Padilla Castillo Karla Janeth Carias Baca	30/11/13
Juan F. Fernández Molina Alicia Giménez Garcia	02/12/13
Andres F. Silva Hernández Jahaira A. Maldonado Deras	05/12/13
Mourad Talbi Ouassima Khrourouch A.	10/12/13
Juan A. Rodríguez Medina Maria Teresa Alija Colinas	11/12/13
Mohand El Acrouti Kaa Muchi Salima Laghmaoui	13/12/13
Miquel Darnés Parcet Maria Gálvez Alcaide	17/12/13
Rey David Ponce Portillo Gloria M. Barahona Ortega	20/12/13
Joaquin Riera Puig Jessica M. Madrid Alvarado	27/12/13

Defuncions

Alberta Perich Marcillo, 95 anys	13/11/2013
Eufemia Juliana Blazquez, 94 anys	23/11/2013
Sebastian López Del Moral, 49 anys	24/11/2013
Rosalia Gómez Prieto, 95 anys	26/11/2013
Josep Guillamet Congost, 88 anys	28/11/2013
Pilar Pousacoma Vila, 87 anys	01/12/2013
Miquel Bagué Pardás, 86 anys	03/12/2013
Carlos Prados Jiménez, 69 anys	06/12/2013
José Luis Gala Sanguino, 51 anys	08/12/2013
Rosa Viusa Pagès, 81 anys	10/12/2013
Manuela Gómez Luna, 89 anys	13/12/2013
Manuel Hernández Alonso, 87 anys	14/12/2013
Lorenzo Roman Gutierrez, 83 anys	19/12/2013
Juana Guil Martínez, 98 anys	18/12/2013
Lluis Riera Tarrés, 83 anys	22/12/2013
Soledad Tejada Castro, 80 anys	25/12/2013
Maria Muñoz Escamilla, 69 anys	26/12/2013
Pere Marlí Lloga, 88 anys	29/12/2013
Pere Calpe Garzón, 78 anys	29/12/2013
Francisco Montero Márquez, 77 anys	30/12/2013
Maria Engracia Bonmatí Pijoan, 61 anys	04/01/2014
Roser Puig Marcó, 84 anys	04/01/2014
Alfred Vilanova Vila, 78 anys	04/01/2014
Cesareo Del Rio Lambea, 78 anys	05/01/2014
Maria Motos Domingo, 83 anys	07/01/2014
Teresa Rovira Jolis, 91 anys	09/01/2014

gastronomia

Arròs de verdures al forn

Ingredients:

· Arròs
· 1 ceba mitjana
· 1 pebrot verd
· 1 pebrot vermell
· 2 alls tendres
· 100 g de bolets (frescos o de llauna)
· 100 g de pèsols
· oli
· sal

Elaboració:

Poseu a rossejar en una paella al foc la ceba i els pebrots tallats petits. Quan estigui una mica cuit afegiu-hi els pèsols, els alls tendres i els bolets, i deixeu-ho coure una mica més. Afegiu l'arròs i rossegeu-lo. Poseu-ho tot en una paellera, cobriu d'aigua, poseu-hi sal al vostre gust i tapeu-ho amb paper d'alumini i poseu-ho a coure al forn fins que l'arròs sigui cuit.

Recepta de la Sra. PEPITA SOLÀ CABRUJA
del grup de Les Cuineres de Salt.

cuina internacional

Púding de peix nòrdic (Noruega)

Ingredients:

· 2 llesques pa
· 1 tassa i 1/2 de llet
· 750 g de filets de lluç
· 1/2 llimona
· Sal
· Pebre
· Farina
· 100 g de mantega
· 1 ceba
· 200 g de gambetes (opcional)
· 125 g de crema de llet
· 3 ous
· 1 cullerada de julivert picat
· Salsa de tomàquet

Preparació:

Poseu el pa a remullar en llet.
Salpebreu el peix, ruixeu-lo amb llimona i l'enfarineu.
Fregiu el peix amb 60 g de mantega. Una vegada fregit el desfeu i el poseu en un bol.
Piqueu la ceba i sofregiu-la amb la resta de mantega fins que es torni transparent. Afegiu-la al peix. Afegiu-hi també les gambes picades, la crema de llet, els rovells d'ou, el pa remullat i desfet, el suc de la llimona, sal, pebre i julivert.
Bateu les clares d'ou a punt de neu i afegiu-les a la preparació, barrejant-ho amb un moviment de batut lent.
Aboqueu la preparació en un motlle amb tub al mig, prèviament untat amb mantega i ruixat amb sèmola o pa ratllat.
El cobriu amb paper d'alumini i el poseu al bany Maria durant una hora i quart a hora i mitja.
Deixeu reposar el púding fora del bany durant deu minuts i el desemmotlleu.
Serviu-lo amb una salsa de tomàquet perfumada amb sàlvia.

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Emergències Sanitàries	112
Mossos d'Esquadra	972245446
Policia Local	972249192

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Iu Bohigas	972240322
Biblioteca Massagran	972405062
Camp de futbol de Salt	972422241
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972406363
Centre recursos Gent Gran	972011655
Consorci Benestar Social	972201962
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Equipament juvenil El Satèl·lit	972405007
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mas Mota	972246570
Mercat Municipal	972233826
Oficina d'Acció Social	972241513
Oficina Habitatge Salt-70	972402276
Oficipa de Promoció Econòmica	972405295
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Pavelló Gimnàstica Artística	972233239
Piscina Municipal	972236021
Pista Eslàlom La Pilastra	972233180
Pista Poliesportiva Municipal	972240012
Ràdio Salt	972249151
Sala Auditori La Mirona	972200122
Teatre de Salt	972402004
Tennis Salt-Les Guixeres	972406528

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP Les Deveses	972941290
CEIP El Gegant del Rec	972232127
CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972941382
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat	972400092
CIFO	972405570
ERAM UDG	972402258
Escola d'Adults	972241410
Escola U. Fisioteràpia Garbí	972405130
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES	972234975
Ntra. Sra. del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972405702
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
	902141141
Vilagran	972241757

LLARS D'INFANTS

Escola Bressol El Lledoner	972238388
Escola Bressol El Carrilet	972237580
Escola Les Arrels	972234699
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Secretaria	972238578
Centre d'Atenció Primària (Salt 1)	972243737
Centre d'Atenció Primària (Salt 2)	972439136
Centre de dia (Les Bernardes)	972425267
Correus	972237081
Geriàtric Torras	972400563
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Jutjat de Pau	972234012
Ludoteca (Les Bernardes)	972245233
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Parc Hospitalari Martí i Julià:	
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972189000
Consultes externes	972182626
Diagnòstic per Imatge	972182620
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANSA

Nou Espiral	972242999

TAXIS

Giro-Taxi	972221020
Taxi Girona/minusvàlids	972222323
	972203377

FARMÀCIES de guàrdia: mes de FEBRER

DAVESA, Major, 20 — **972230568**
Dies: **9, 18 i 27 de febrer**

ESCATLLAR, Guilleries, 60 — **972230103**
Dies: **4, 13 i 22 de febrer**

ANNA JUBERO, Major, 157 — **972233518**
Dies: **1, 10, 19 i 28 de febrer**

PEYA, Pla de Salt, 15 — **972441001**
Dies: **6, 15 i 24 de febrer**

NIETO, Àngel Guimerà, 75 — **972233645**
Dies: **2, 11 i 20 de febrer**

ORDIS, Pg. Països Catalans, 71 — **972237704**
Dies: **3, 12 i 21 de febrer**

MUÑOZ, Pg. Països Catalans, 145 — **972243412**
Dies: **5, 14 i 23 de febrer**

ROCAS, Major, 269 — **972231249**
Dies: **8, 17 i 26 de febrer**

NOGUERA, Pg. M. de Camps, 20 — **972232578**
Dies: **7, 16 i 25 de febrer**

Escacs

Juguen blanques i fan mat amb tres jugades.
1. Dh8+ Axh8 2. Tg8+ Re7 3.Te8 ++

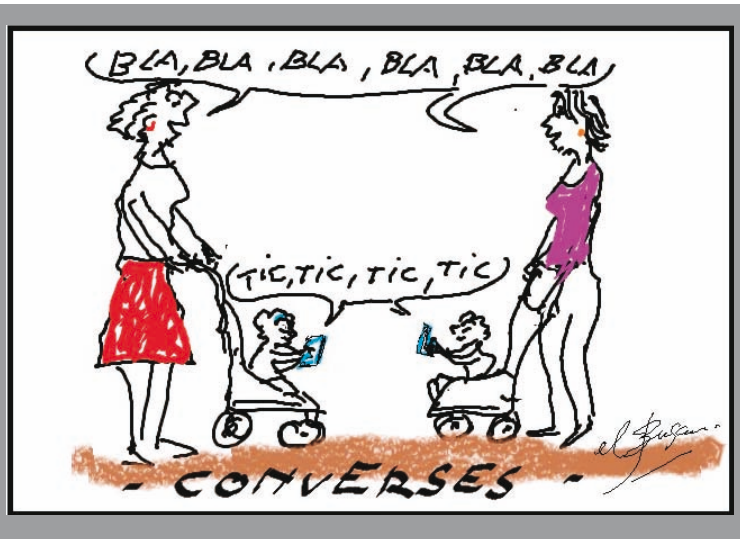

Sudoku

		7						
4						6		
2	8	3	6		5	7	4	
	3			4				
7				6		4	8	
	5	4			2		7	6
		6	9		8		3	
	2		7			8		
3			4	2		5	6	

Solució:

9	6	5	1	2	4	8	7	3
4	1	8	6	3	7	5	2	9
7	3	2	8	5	9	6	4	1
6	7	9	2	1	3	4	5	8
3	8	4	9	6	5	2	1	7
5	2	1	7	4	8	9	3	6
1	4	7	5	9	6	3	8	2
8	9	6	3	7	2	1	9	4
2	5	3	4	8	1	7	6	5

Sopa de lletres

tortosa
cardedeu
amposta
cervera
gelida
espinelves
montblanc
igualada
mollerussa
capellades
balaguer
solsona
manresa
cambrils
viladecans

b	l	e	k	j	g	a	a	n	o	s	l	o	s	t
a	s	c	a	p	e	l	l	a	d	e	s	l	o	f
l	u	e	a	s	e	r	n	a	m	w	k	r	d	b
a	o	q	v	i	r	t	d	c	q	h	t	z	y	n
g	l	k	c	l	m	a	a	f	p	o	i	u	m	t
u	v	e	f	q	e	m	r	g	s	g	p	m	o	v
e	y	s	i	h	b	n	c	a	u	t	w	o	l	a
r	c	q	t	r	x	a	i	a	f	z	e	n	l	m
m	b	a	i	y	r	n	l	p	a	n	k	t	e	p
p	l	l	r	e	q	a	i	u	s	r	v	b	r	o
t	s	m	v	d	d	v	q	m	l	e	r	l	u	s
n	t	r	y	a	e	g	z	p	i	k	x	a	s	t
c	e	v	i	l	a	d	e	c	a	n	s	n	s	a
c	u	w	n	y	s	o	e	r	e	l	b	c	a	r
l	a	d	i	l	e	g	m	u	t	a	q	n	d	k

totSalt
JUNTS FEM TOTSALT
JAVI 638 857 524
JORDI 680 375 141
JUNTS, TOTS, FEM SALT
#SALT
INFO@TOTSALT.CAT

AnimSalT
Has perdut la teva mascota?
Has trobat una mascota perduda?
Et podem ajudar publicant l'anunci i la foto en aquest portal, per trobar la mascota o el seu propietari, de forma gratuïta.
(Salt i rodalies)
www.manelop.net
animsalt@manelop.net

Foto: Roger Torramadé